

3^e jaargang, no. 2
Februari 2024

ogeroop

In deze uitgave:

- Leer Hem kennen (8): Overwinning!
- Wandelen door het Oude Testament (13)
- God-verbinding, hoe dan?
- Wat leer je van het verhaal van Abraham (2)
- Verenig mijn hart (4a)
- De brief van Paulus aan de Kolossenzen (5)

volle evangelie magazine

INHOUDSOPGAVE

- 2 Colofon
- 3 Leer Hem kennen (8): Overwinning! - Christiana van de Velde
- 4 Koortjes om te luisteren - Henk Verbeek
- 4 Wandelen door het Oude Testament (13) - Cees Visser
- 10 Gedicht - Hannie Laurita
- 10 God-verbinding, hoe dan? - Zeina Bassa-Dafesh
- 12 Wat leer je van het verhaal van Abraham (2) - Toon van den Hoorn
- 15 'Goud vanouds'- Sjaak Roose: 1 mp3; Jildert de Boer: 3 mp3's
- 16 Verenig mijn hart (4a) - Eén wil - Henk Lijzenga
- 18 De brief van Paulus aan de Kolossenzen - J.E. v.d. Brink

DE WEBSITE BIJ DIT BLAD

Dat is: <https://www.hoger-op.nl> De extra [artikelen](#) van de redactie op de website geven een duidelijk inzicht wat het volle evangelie is. Ook alle verschenen nummers van het

digitale blad 'Hoger-op' zijn te vinden onder [Magazine](#) in PDF-vorm. [Gemeenten](#) die achter het volle evangelie staan, zijn vindbaar onder dát kopje met hun websites en onder [Links](#) staan een aantal onafhankelijke websites. Er is een zoekfunctie om d.m.v. een trefwoord in de artikelen te vinden waar je naar zoekt. Als je een reactie wil geven op de site kan dat via button [Contact](#). Nadat de reactie gecheckt is, plaatst de beheerder/vormgever van de site, Henk Verbeek, hem eronder.

WEBSITES

die behulpzaam zijn voor het volle evangelie en de boodschap van het Koninkrijk der hemelen:

- <https://www.hoger-op.nl/gemeenten>
- <https://www.hoger-op.nl/links>

MEDEDELING

- ***Uiterste datum indienen kopij voor no. 3 van jaargang 3, maart 2024 is 14-03-2024.***
- *Volgende maand weer een redactioneel en ook enkele artikelen die qua plaatsruimte niet meer in dit nummer pasten.*

COLOFON

Doelstelling

'Hoger-op' is een blad voor geloofsopbouw, verdieping en evangelisatie. Het wil een bijdrage geven:

- Aan de *samenbinding van gemeenten* die de boodschap van het 'volle evangelie' (dat wil zeggen: het *volledige* evangelie) willen uitdragen.
- Daarnaast geeft het *impulsen voor de persoonlijke geloofsgroei* van jong en oud.
- We beogen de *verbreiding van het evangelie van het Koninkrijk van de hemelen* (= de hemelsferen), ook buiten de directe, eigen kring.

Vanuit de volheid van het evangelie willen we een boodschap uitdragen die het *inzicht in Gods Woord verdiept*. Het biedt een *stimulans om Jezus na te volgen* in de dagelijkse praktijk door in eigen leven *'hogerop' met de Heer* te komen.

Digitaal magazine

'Hoger-op' is een gratis digitaal blad. U kunt meer adressen ervoor opgeven via redactie@hoger-op.nl die interesse (kunnen) hebben het te ontvangen. Het blad verschijnt met ingang van 2023 om de maand (11x per jaar met een combinummer in juli-augustus) en heeft een omvang van 18-20 pagina's. *Elk nummer zal rond de 20-22^e van de maand uitkomen.* Hoewel het fijn is dat mensen het blad door de gemeente mailen, verdient het de voorkeur als men zelf persoonlijk een gratis abonnement aanvraagt. Door de publicatie als pdf op de website <https://www.hoger-op.nl> (met een link voor de ontvangers per e-mail) kan het gemakkelijk worden doorgestuurd naar andere christenen met wie je contacten onderhoudt en/of in gesprek bent. *Al verschenen nummers zijn terug te vinden op de website.* Er wordt ook op sociale media, met name op facebook, bekendheid aan gegeven.

Links

Het is fijn als er een link geplaatst wordt naar <https://hoger-op.nl/> op verwante gemeentewebsites, waardoor men op het blad wordt geattendeerd.

Redactie

Jildert de Boer

Vormgeving

Henk Verbeek

Verantwoording en copyright

Elke auteur draagt de verantwoordelijkheid voor zijn/haar artikelen en de redactie is verantwoordelijk voor de publicatie ervan. De link naar de pdf van het blad op de website kan vrij doorgezonden worden via de e-mail. Bij overname van artikelen: *graag bronvermelding.*

Correspondentieadres

Jan Azn. Leeghwaterstraat 6

3841 KC Harderwijk

Tel. 06-27269342; E-mail: redactie@hoger-op.nl

LEER HEM KENNEN (8)

OVERWINNING!

Door Christiana van de Velde

We lezen de volgende tekst uit de Bijbel:
“BEKLEED U MET DE GEHELE WAPENRUSTING VAN GOD, OPDAT U STAND KUNT HOUDEN TEGEN DE LISTIGE VERLEIDINGEN VAN DE DUIVEL” (Ef. 6:11).

We willen er niet meer intrappen...

Wat willen we dat graag hè: niet de moed verliezen, standhouden, niet er weer in trappen, maar sterk staan, teneinde te OVERWINNEN.

Met een simpel spel vinden we het al niet leuk om te verliezen, zelfs als je die ander het winnen gunt.

Maar het gaat hier om veel belangrijker dingen dan een potje schaken of een wereldkampioenschap voetbal.

De boze wil ons met leugens onze vrijheid afpakken

Het gaat er hier om dat jij, dat ik het niet verlies van het kwaad - de duivel - die steeds maar weer je mee wil trekken in zijn leugens, die steeds maar weer probeert, je je vrijheid te ontnemen. Jou je eigenwaarde, je gewoon blij en gelukkig voelen, van je af wil pakken.

Samen met de Heer: Zijn Geest is in je!

De kern is eigenlijk dat hij niet wil dat je samen met God de Vader een relatie hebt. Dat je bij de Vader heerlijk thuis bent. Dat je weet dat er van je gehouden wordt en dat je daardoor gelukkig bent. Toch zegt de Heer: je hoeft niet te verliezen, want je staat er niet alleen voor, Ik ben bij je, nooit laat Ik je in de steek. Mijn Geest is in je!

Breken met zondigen of wat minder gaan zondigen?

Maar luister dan ook naar mijn raadgevingen, naar mijn adviezen. En een van die adviezen is; bekleed je met de HELE wapenrusting. Grappig hè dat woordje HELE. Onze Heer is iemand van alles of niets. Hij wil je HELE hart. Hij wil dat je **“breekt met ALLE ongerechtigheid”** (2 Timotheüs 2:19).

Hij zegt niet tegen een moordenaar: het is je vergeven, maar kijk een beetje uit als je nu toch weer erg kwaad wordt, sla hem desnoods het ziekenhuis in, maar dood hem niet.

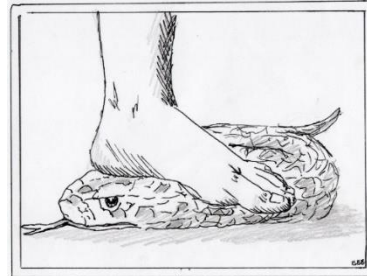
Ook tegen de prostituée zegt Hij niet: ik begrijp dat je inkomsten hard zullen teruglopen, maar prostitueer nu maar één dag per week in plaats van vijf dagen. Je voelt zelf hoe belachelijk dat klinkt.

Nee, Jezus zegt: **“Ga heen en zondig niet meer”** (Joh. 8:11), en Hij weet dat het kan - niet meer zondigen - als je maar in

eenheid met Hem blijft, als je maar de HELE wapenrusting aandoet tegenover de boze.

Heb je *in alles altijd* overwinning?

Heb ikzelf overwinning op alles? Jammer genoeg niet altijd, want af en toe merk ik dat ik niet de HELE wapenrusting aan

heb en dan ben ik tot struikelen te brengen. Maar ik wil, ik wil standhouden, ik wil overwinnen. Ik sta weer op en ik houd vol, want Gods Geest is in mij.

Zo belangrijk dat woordje HELE in dit zinnetje, stel je hebt je

helm op, je gepantserde schoenen aan en je vergeet je borstschild, oei, je bent te treffen in je hart, in je gevoelens en wat kan je daar lang last van hebben.

Past die wapenrusting je wel?

Toen ik in eerste instantie dat vers las, dacht ik: ik wil helemaal geen wapenrusting aan, wat een ballast, wat zwaar, ik heb 's ochtends al werk genoeg om mijn schoenen aan te krijgen, en dan moet je je nog kunnen bewegen ook.

Ik dacht aan het Bijbelverhaal van kleine David met zijn slinger, over hem is zelfs een kinderliedje: hij wilde ook geen wapenrusting aan, dat paste niet bij hem, hij had dat ook niet nodig, leest u maar met me mee:

1 Samuel 17 vers 25 t/m 47. Een lang stuk, maar de moeite waard.

Wat eraan vooraf ging

De Filistijnen waren in strijd met de Israëlieten. Beiden groepen stonden op een bergrug tegenover elkaar en iedere dag, 40 dagen lang, kwam er een enorme Filistijn de Israëlieten uitdagen. Voor ogen gezien was het onbegonnen werk om de enorme Filistijn, die vol zelfvertrouwen was, tegemoet te treden en dan ook nog te verslaan. De Filistijn wist dat hij de grootste en sterkste was en het resultaat van zijn uitdagingen was dan ook, dat de Israëlieten bang werden. De angst verlamde hen en ze deden niets anders meer dan kijken naar wat voor ogen was. Wat herkenbaar hè? Hoe vaak doen wij dat niet - verlamd door angst - alleen maar kijken naar wat we voor ogen zien en horen.

David als voorbeeld naar ons toetrekken

En dan heb je David, de jongste zoon van Isaï. Zijn drie oudere broers waren gelegerd bij het kamp van de Israëlieten. David

moet van zijn vader gaan kijken hoe zijn broers het maken. En dat doet David. En hij hoort ook de schampere, kleinerende opmerkingen van de reus Goliath.

Alleen zijn reactie is totaal anders. Hij verliest niet de moed, niet zijn eigenwaarde, hij wordt niet bang, maar zet Goliath even in het juiste hokje. **“Wie is toch deze onbesneden Filistijn? Die de slagorde van de levende God tart.”** Dat is de waarheid. Niet dat bevreesde groepje mannen, niet een grote reus. Nee, een onbesneden Filistijn tegenover de mannen van God. De Filistijn maakt geen enkele kans.

Trek het maar eens naar je toe. We verliezen zo vaak een strijd, omdat we zien naar wat voor ogen is en dan denken we: **“En wij, wie zijn wij nu helemaal?!”** Je laten imponeren door wat je ziet en voelt en direct hierdoor je eigenwaarde verliezen...

Zien op jezelf, in plaats van op de levende Heer

Hij hoort niet bij God en wij horen wel bij God, nou wat is dan het probleem? Probeer maar eens zo simpel te denken: *Ik hoor bij de levende God.* Hij zegt dat ik van grote waarde ben, dat niemand mij uit Zijn hand kan roven (ook de duivel niet). Hij zegt dat Hij van mij houdt en voor mij wil zorgen. Zijn vertrouwen op God maakte David dapper. Dat is de sleutel. Dat is Davids wapenuitrusting en dat mag en kan ook onze wapenuitrusting zijn. Zien op de duivel, maakt je bang.

Je toevertrouwen aan God

Vertrouwen op de levende, liefhebbende Vader maakt je dapper. De volledige wapenrusting begint met jezelf toe te vertrouwen aan de levende God, om de goede strijd van het geloof te strijden. En het resultaat is: **OVERWINNING (wordt vervolgd).**

KOORTJES om te luisteren

Door Henk Verbeek

In de Kapelklankenbundel is een deel 'liederen' en een deel 'koren'. De liederen hebben coupletten en refreinen en vaak teksten die een heel evangelie verwoorden. *Wat zing je daar allemaal niet mee uit?!* De koortjes

hebben eenvoudige teksten. Daarmee kunnen we onze Heer lofzingen, danken en aanbidden vanuit ons hart. Meestal zingen we ze twee keer en vaak uit het hoofd. Dus, zoals gezegd in de vorige uitgave van Hoger-op, hierbij een paar koortjes: 'Een weg die heil brengt en overwinning belooft' in [koor 9](#), 'Hij heeft zoveel voor mij gedaan' in [koor 10](#) en het Engelstalige koortje 'Holy/Worthy is the Lord' in [koor 11](#). Tenslotte de lofprijzing aan Jezus in [koor 42](#). Uiteraard zijn alle Kapelklanken die ik tot nu toe op YouTube heb gezet in de [Playlist](#) aansluitend te beluisteren.

WANDELEN DOOR HET OUDE TESTAMENT (13)

Naar de mp3 van de bijbelstudie door Cees Visser op 2003-03-19 in de VEG 'Immanuel te Breda

De derde periode

We gaan beginnen aan de derde periode in het overzicht dat we bij onze wandeling door het Oude Testament hanteren:

https://veg-immanuel-breda.nl/wp-content/uploads/2019/10/Oude_Testament.pdf

Die derde periode verloopt vanaf de zondvloed tot aan de roeping van Abraham. We zoomen in op die tijd ná de zondvloed: een wat kortere periode dan de voortijd. Die voortijd duurt ruim 1600 jaar en als je in het overzicht kijkt, dan zie je dat die periode van de zondvloed tot aan de roeping van Abraham 425 jaar duurt. Allemaal berekend op grond van de jaartallen die vanuit de Hebreeuwse Bijbel naar voren komen.

De geslachtslijsten geven een indicatie

Die jaartallen zijn gebaseerd op geslachtslijsten. Nu kan het zijn dat er in die geslachtslijsten een aantal geslachten is overgeslagen. De Septuagint noemt meerdere namen in die geslachtslijsten en komt dan tot een tijdrekening van 1000 jaar. Heel nauwkeurig is die aanduiding dus niet; het is een indicatie. Sommige commentatoren schrijven dat 400 jaar een beetje kort is om vanuit vier mensen, vier gezinnen, weer volken te laten ontstaan.

Het gaat om de geestelijke ontwikkelingen

Maar het gaat ons niet om tijdsberekeringen, het gaat ons om de geestelijke ontwikkelingen in die tijden en perioden. In die zin hebben we naar de voortijd gekeken en in die zin gaan we ook naar die derde periode kijken. Want ook in die tijd gebeurt er heel wat. Vanaf de zondvloed tot Abraham is een periode waarin er niet alleen op aarde heel wat gebeurt, maar er juist ook in die geestelijke wereld veel verandert en heel wat op gang komt. Mooie dingen, maar ook veel minder mooie dingen. Het mooie is dat na de zondvloed de aarde weer bevolkt raakt. Vanuit Noach en zijn zonen komen er weer mensen op aarde. Vanuit de ark komen er weer dieren op aarde. De aarde wordt weer bevolkt door mensen en dieren. En dat is allemaal heel mooi.

De duivel beïnvloedt de mensheid via de toren van Babel

Maar ook dan ziet de duivel weer kans om grip te krijgen, om invloed te krijgen op die ontwikkeling. Op een gegeven

moment wordt er door mensen in Babel een toren gebouwd. Ik noem het maar even als feit. Bij die torenbouw wordt de spraak van de mensen verward en gaat men uiteen. Dan worden de inmiddels ontstane volken uiteengedreven. Waarna vele verschillende volken, vele elkaar niet meer begrijpende volken ieder op hun eigen wijze en naar eigen goeddunken hun leven op aarde voortzetten.

God gaat één volk uitkiezen

Reden voor God om uit al die volken één volk te kiezen waarmee Hij verder wil en waarin Hij zijn belofte aangaande de Messias wil vervullen. Op dat moment roept Hij Abraham. We gaan dus de periode bekijken van Noach tot Abraham. We gaan die periode zo goed mogelijk volgen met wat de Bijbel daarover aan informatie aanreikt.

Noach wacht op een woord van God

De zondvloed is voorbij. De aarde is weer droog. De aarde is weer bewoonbaar. Vanaf het begin van de zondvloed tot aan het moment dat Noach de ark verlaat is er een jaar en tien dagen voorbijgegaan. Een jaar en tien dagen hebben die acht mensen en al die dieren in dat enorme schip gezeten. Zeven maanden van dat jaar hebben ze boven op de berg Ararat vastgezeten. Maar Noach gaat er niet op eigen houtje op uit om eens te kijken hoe de situatie 'buiten' is. Noach wacht op een woord van God. Noach handelt als een zoon van God. God heeft het moment van binnengaan in de ark duidelijk aangegeven met een woord, en heeft de ark daarna Zélf gesloten. Ook het uitgaan vanuit die ark is een moment dat God bepaalt. We lezen daarvan in Genesis 8:15: **En God sprak tot Noach: Ga uit de ark, gij en uw vrouw en uw zonen en de vrouwen uwer zonen met u; doe al het gedierte dat met u is, van al wat leeft: het gevogelte, het vee en al het kruipend gedierte, dat op de aarde kruipt, met u uitgaan, opdat zij wemelen op de aarde, en vruchtbaar zijn en talrijk worden op de aarde.**

Hier heeft Noach op gewacht, geduldig en vol vertrouwen. Hij let op de aanwijzingen van zijn God. Dat vind ik heel mooi en het is iets om te onthouden. Ook als je zélf denkt dat het misschien wel kan, dan toch wachten op het spreken van de Heer, op het woord van de Heer. En pas iets 'doen' als Hij dat aangeeft.

Noach bouwt als eerste een altaar

Als Noach na dat spreken van God naar buiten gaat, is het eerste wat hij doet een altaar bouwen. Hij wil zijn God ontmoeten op een bijzondere wijze. Hij wil dankoffers brengen en zich naar God toe uiten. Wat in zijn hart leeft, wil hij aan God bekend maken. De offerdienst is al bekend vanaf Abel. Noach is de eerste mens op aarde die een *altaar* bouwt om te offeren. Voor het eerst spreekt de Bijbel hier over zo'n

'altaar'. Dit woord betekent letterlijk: 'hoge haard'; het duidt op een 'verhoogde plaats'. Noach wil opklimmen tot zijn God en met zijn hart die hoogte van God binnengaan. Hij beeldt dat uit door het bouwen van zo'n altaar. Dat is mooi. Hij neemt enkele van de reine dieren en van de reine vogels en brengt ze als brandoffer aan God. Vol van dank, lof en aanbidding voor de wonderbaarlijke bewaring te midden van al het geweld, voor de redding van God dwars door alle nood van de zondvloed heen. Hij wil bidden om hulp van God, om leiding van God. Om ook nu, in deze nieuwe situatie, bij dit nieuwe begin, te gaan doen wat God bedoelt.

Het hart van Noach stijgt op tot God

Dan staat er dat God de lieflijke rook ruikt. Genesis 8:21: **Toen de Here de liefelijke reuk rook, zeide de Here bij Zichzelf: ...** Dat is weer zo'n menselijke beschrijving, een antropomorfistische beschrijving. God ruikt de rook niet. Wat hier beschreven staat, betekent: God ziet wat er in het hart van Noach is, *Hij ziet wat er vanuit het hart van Noach tot Hem opstijgt, en dat verblijdt Hem*. Laten we goed letten op wat er in de geestelijke wereld gebeurt. Het hart van Noach stijgt op tot zijn God. Hij gebruikt offers, offerdieren, een altaar: 'zichtbare' dingen. Daarbij is zijn hart vol van lof en dank voor God. Dat 'onzichtbare' ziet God, en dat verblijdt Hem.

God zegent Noach en de zijnen

God wil vérder met Noach. Hij biedt zijn trouwe dienstknecht alles aan om verder te kunnen. God gaat Noach zegenen. Genesis 9:1-7: **En God zegende Noach en zijn zonen en zeide tot hen: Weest vruchtbaar, wordt talrijk en vervult de aarde. En de vrees en de schrik voor u zij over al het gedierte der aarde en over al het gevogelte des hemels, al wat zich op de aardbodem roert en alle vissen der zee; in uw hand zijn zij gegeven. Alles wat zich roert, wat leeft, zal u tot spijs zijn; Ik heb het u alles gegeven evenals het groene kruid. Alleen vlees met zijn ziel, zijn bloed, zult gij niet eten. En waarlijk, Ik zal uw eigen bloed eisen; van al het gedierte zal Ik het leven des mensen eisen. Wie des mensen bloed vergiet, diens bloed zal door de mens vergoten worden, want naar het beeld Gods heeft Hij de mens gemaakt. En gij, weest vruchtbaar en wordt talrijk, wemelt op de aarde, ja, wordt talrijk daarop.**

Vergelijkbaar met de zegen die Adam en Eva kregen

God spreekt zijn zegen uit over Noach, over hem en zijn zonen en natuurlijk ook over hun vrouwen. In zeker opzicht is die zegen te vergelijken met de zegen die God uitsprekt over Adam en Eva in Genesis 1:28-29: **En God zegende hen en God zeide tot hen: Weest vruchtbaar en wordt talrijk; vervult de**

aarde en onderwerpt haar, heerst over de vissen der zee en over het gevogelte des hemels en over al het gedierte, dat op de aarde kruipt. En God zeide: Zie, ik geef u al het zaaddragend gewas op de gehele aarde en al het geboomte, waaraan zaaddragende vruchten zijn; het zal u tot spijs dienen. De bewoording komt overeen: wees vruchtbaar, word talrijk en vervul de aarde.

God schept klimaat en omstandigheden tot ontwikkeling

Die zegen van God is verbonden met een belofte van God: Ik zorg voor het klimaat en de omstandigheden waarin al het aanwezige in jullie tot ontwikkeling komt. Dat is in wezen de inhoud van zo'n zegen: het scheppen van het klimaat en de omstandigheden waarin het aanwezige, het goede, tot volle ontwikkeling kan komen. Ga maar aan de slag, Noach. Ga maar aan de slag onder deze zegen. Het is een nieuw begin; er zijn nieuwe mogelijkheden. Uit jullie mogen nieuwe mensen geboren worden, nieuwe generaties van mensen tevoorschijn komen. Er zijn overeenkomsten met het eerste mensenpaar. Nu zijn Noach met zijn zonen aan de beurt. In die zin zijn alle mensen niet alleen uit Adam, maar zeker ook uit Noach en zijn zonen voortgekomen. Er is ook wat veranderd. Dat hoor je ook in de woorden van God, in die zegen die Hij over Noach uitspreekt. In vergelijking met Adam in het paradijs is er veel veranderd.

De verhouding tussen mens en dier is verstoord geraakt

Waar God in het paradijs tot Adam spreekt over een heersen over de dieren - een 'dragen' van de dieren - blijkt in het spreken van God tot Noach dat die verhouding tussen mens en dier grondig is verstoord. De mens kan niet meer in liefde over dieren heersen, hen verzorgen, en in een harmonieuze sfeer met dieren omgaan. Nee, er is vrees, er is schrik, er is afstand. Er is geen 'vrijwilligheid' meer zoals in het paradijs, maar een ingestelde en opgelegde 'onderworpenheid'. Met vrees en schrik, wat dieren en mensen betreft. Het is niet meer zoals in het paradijs: er is een breuk gekomen, er is afstand ontstaan. Nog steeds krijgt de mens de hoogste plaats, maar hij moet oppassen voor de dieren dat ze hem niet verscheuren. En de dieren moeten oppassen voor de mensen. De totale harmonie is doorbroken; dat blijkt hier.

Eten van het groene kruid, maar nu ook vlees van dieren

Ook blijkt dat de mens nu niet alleen meer mag eten van het groene kruid en van de bomen; hij mag nu ook vlees eten. Alles wordt de mens gegeven. De mens mocht al een dier slachten voor het offer, dieren slachten om zich te bekleden; dat is in het paradijs al begonnen. Na de zondvloed mag de mens ook vlees eten. God geeft hem daartoe het recht. Waar God hem niet het recht toe geeft en geen enkele vrijheid toe geeft, is om mensen te doden.

Het begin van een overheid, om het kwaad te beteugelen

Zodra mensen elkaar gaan doden, dienen ze daarover verantwoording en rekenschap af te leggen. Als een mens een dier doodt mag dat, maar als een mens een mens gaat doden, mag dat niet. Daar moet hij verantwoording voor afleggen, dat heeft gevolgen. Dat stelt God hier in. In diepste zin klinkt hier al door dat God overheden zal instellen, om mensen die zich toch aan dit gebod bezondigen, te straffen. Als er geen overheid zou zijn die dat zou doen, dan zou de ene moord de andere uitlokken, en dat zou steeds weer gewroken worden. Bloedwraak, de een na de ander, tot een eindeloze vendetta. Als er geen overheid zou zijn die onpersoonlijk straft, zou die bloedwraak eindeloos kunnen doorgaan. God wil dat niet. God kan niet voorkomen dat de ene mens de andere mens doodt, dat mensen ten strijde trekken tegen elkaar, maar Hij stelt wel paal en perk aan de vernietigende krachten die de mensheid willen aanpakken. De zonde kan daarmee niet overwonnen worden, ook niet als de overheid mensen straft die gedood of gemoord hebben, maar het kwaad kan zo wel 'beteugeld' worden.

Onze God is realistisch en neemt bepaalde maatregelen

Wonderlijk dat God hierover spreekt. Nee, eigenlijk niet wonderlijk. We hebben geen *idealistische* God die alleen maar idealen verkondigt en op ideële wijze aanwijzingen en raadgevingen geeft. We hebben een God die enorme idealen en plannen heeft, maar tegelijkertijd ook zeer *realistisch* is. Hij weet dat er onder bepaalde omstandigheden bepaalde maatregelen nodig zijn, wil het niet uit de hand lopen. God is realistisch. God doet wat mogelijk is en in dat kader zegt Paulus op een gegeven moment in Romeinen 13:4 **de overheid draagt het zwaard niet tevergeefs**. Dat is door God ingesteld. Bedoelt God dat dan écht? Nee, in zijn gemeente niet, en in zijn totaliteit ook niet. Maar in de situatie waarin de mensheid terecht is gekomen, kan het niet anders dan op die wijze; anders wordt het nog veel erger. God geeft aan wat mogelijk is. Hij geeft mensen aanwijzingen om te doen naar wat in de situatie het beste is. *Ondertussen houdt Hij zijn plan vast, en werkt Hij door aan zijn grootse ideaal: een gemeente waarin de zonde uitgebannen is*. Een mensheid die geheel van de zonde is verlost en toekomt aan het leven zoals Hij het in werkelijkheid heeft bedoeld en van den beginne heeft beoogd.

God geeft richtlijnen om het kwaad in toom te houden

God is realistisch. God keert zich tegen het doden van mensen, maar als het gebeurt dan moet het ook bestraft worden, opdat het kwaad beteugeld wordt en niet eindeloos kan doorgaan. Is God dan een straffende God? Nee, God zélf is geen straffende God; Hij geeft in situaties waarin het een

en ander is gebeurd aan wat de beste aanpak is om het niet verder te laten escaleren.

Gods verbond met Noach

God zegent Noach niet alleen; Hij sluit ook een verbond met Noach. Genesis 9:8-11: *En God zeide tot Noach en tot zijn zonen met hem: Zie, Ik richt mijn verbond op met u en met uw nageslacht, en met alle levende wezens die bij u zijn: het gevogelte, het vee en het wild gedierte der aarde bij u, allen, die uit de ark gegaan zijn, alle gedierte der aarde. Ik dan richt mijn verbond met u op, dat voortaan niets dat leeft, meer door de wateren van de zondvloed zal worden uitgeroeid, en dat er geen zondvloed meer wezen zal, om de aarde te verderven.* God sluit een verbond en in die verbondssluiting mag je iets bespeuren van wat er in Gods hart leeft. Ook deze verbondssluiting met Noach is gestoeld op Gods eeuwige verbond met mensen. God heeft met de mens een eeuwig verbond, al vanaf den beginne. *God heeft een eeuwig plan met de mens, zijn diepste en meeste oorspronkelijke gedachte aangaande de mens ligt van meet af aan vast.* Wat God hier tot Noach zegt, is op dat 'eeuwige voornemen' gebaseerd en is ook verbonden met eerdere uitspraken van God. Denk eens aan Genesis 3:15, de moederbelofte: *Ik zal vijandschap zetten tussen u en de slang, tussen uw zaad en haar zaad, dit zal u de kop vermorzelen, maar gij zult het de hiel vermorzelen.* Ook daarvan kun je zeggen dat het een verbondsgedachte is. In al die uitspraken van God proef je zijn liefde, zijn genade, zijn trouw. En ook zijn hoop en zijn geloof dat zijn eeuwig plan met mensen uiteindelijk toch verwerkelijk zal worden. Daarbij houdt God rekening met de aanwezige beperkingen. God is realistisch, niet alleen in zijn zegening, ook in zijn verbondssluiting. Hij zegt: *er komt geen zondvloed meer om de aarde te verderven.*

God gaat uiteindelijk herstellen

En wat hoor je hierin diep op de achtergrond klinken? *Er mag zich iets heel anders gaan ontwikkelen, zodat de aarde wordt hersteld.* Er komt geen zondvloed meer: dat duidt in letterlijke zin alleen op het 'negatieve' dat niet meer zal komen. We mogen hierin ook Gods geloof 'horen': naar wat uiteindelijk zal komen en alle gevolgen van die zondvloed ook nog eens zal herstellen. Dat gaat komen, dat gaat zeer zeker gebeuren. Dat maakt deel uit van zijn eeuwige verbond: uiteindelijk zal alles worden en zijn zoals God het van den beginne heeft bedoeld, wat er ook tussendoor is gebeurd. Dat is zijn verbond, zijn raadsbesluit, zijn eeuwig voornemen. Daar komt al Gods spreken uit voort, daar is al zijn handelen op gericht. Het staat er niet, maar ik hoor het er wel in. Waarom zou God zeggen 'dat zal voortaan niet meer gebeuren?' *Hij wil zicht*

geven op iets wat wél kan gebeuren, wat in de positieve zin uit Hem voortkomt.

Het teken van de regenboog: denken aan Gods woorden

Dan geeft God bij dat verbond ook nog een teken: de regenboog. God verbindt zijn woorden en beloften aan die boog in de hemel. Die regenboog heeft op dat moment misschien niet eens geschiedenis, maar Noach heeft hem wel gezien. Die boog is na de zondvloed voor het eerst zichtbaar geweest aan de hemel, als een 'natuurlijk' verschijnsel. Als zich door de regen veel water in de lucht heeft opgehoopt en direct ná die regenbui de zon begint te schijnen, komt die regenboog, als vanzelf naar voren. Een prachtig verschijnsel van lichtbreking in diverse golflengtes, een spectrum van kleuren in een boog aan de hemel. Een schitterend gezicht. Adembenemend, zeker als je het nooit eerder hebt gezien; je blijft ernaar kijken. Aan die boog, dat 'nieuwe' dat na die zondvloed aan de hemel is verschenen, verbindt God zijn woord: Noach, als je die boog ziet, denk dan aan wat Ik nu tegen je zeg. Laat je verwachtingen niet van die regenboog afhangen, die gaat het niet voor je doen, maar als je die boog ziet, denk dan aan de woorden die Ik nu spreek. Dit 'teken' wil je wijzen op mijn woorden. En dan staat hier: als God die boog ziet, zal Hij eraan denken. Eigenlijk wordt hier bedoeld: als mensen die boog zien, mogen zij eraan denken. God zegt iets en nodigt Noach daarmee uit: denk maar door, Noach, denk door op de woorden die Ik nu spreek. Ga mee met mijn gedachten, kom hogerop. Zo bedoelt God dat. Het gaat niet om het teken, maar om de woorden, om Gods diepere gedachten achter die woorden. Het gaat ook niet om het verbond dat Ik nú met je sluit, maar om het eeuwige verbond dat hierachter ligt. *Zoek verder Noach, denk dieper door: wat bedoel Ik, wat wil Ik, en ga mee met Mij.* De regenboog: een fascinerend natuurverschijnsel, waaraan woorden en gedachten verbonden zijn die ons tot op de dag van vandaag willen opvoeren tot God. Als je nog eens een regenboog ziet, denk dan niet alleen maar 'er zal nooit meer een zondvloed komen'. Denk dan verder, denk dan aan wat God werkelijk wil dat er gaat komen.

Overgenomen in afgodsdiensten

Die regenboog is later in vele religies opgenomen als 'teken' van iets. In allerlei godsdiensten - in feite afgodsdiensten - heeft die regenboog een plekje gekregen; ze hebben het allemaal overgenomen. De één ziet het als een brug tussen hemel en aarde, de ander als een ladder waar langs de zielen ten hemel zullen opklimmen.

Het altaar is ook overgenomen in afgodische vorm

Weet je wat er ook gebeurd is? Het *altaar* dat Noach hier bouwt is later ook door allerlei religies overgenomen, maar

dan in afgodische vorm. Wat wonderlijk is dat. Noach is origineel met dat bouwen van dat altaar. Jahweh is origineel door zijn beloften, zijn verbondswoorden aan die regenboog te verbinden. Altaar en regenboog vormen beide *zichtbare* tekenen voor een *onzichtbare* werkelijkheid. Dat altaar zélf is het niet, maar wat Noach ermee bedoelt: *hij wil zijn hart verheffen tot zijn God* en daarom bouwt hij een verhoogde plaats. Die regenboog is het ook niet. Als je die boog ziet mag je denken aan de woorden die God heeft gesproken, en kun je contact zoeken met Hem.

Zicht houden op de onzichtbare werkelijkheid

Zichtbare tekenen van een onzichtbare werkelijkheid. Die zichtbare tekenen zijn prachtig zolang het onzichtbare wordt gezien, zolang het hart van mensen daarop gericht is en blijft. Wanneer gaat het mis? Zodra die zichtbare tekenen de plaats gaan innemen van de onzichtbare werkelijkheid. Het gaat mis zodra de zichtbare voorwerpen belangrijker worden dan de onzichtbare werkelijkheid en alles aan die zichtbare dingen ontleend gaat worden. Als *daaraan* krachten worden toegekend, aan dat altaar op zich, aan die verhoogde plaats, aan die regenboog, en noem maar op. Dat kunnen dingen zijn die in eerste aanleg vanuit een Godgerichtheid tot stand zijn gekomen, maar daarna in het 'zichtbare' terecht zijn gekomen. Die kunnen 'misbruikt' worden om de aandacht van en voor God naar het zichtbare te laten afglijden. Er gebeurt dan nog meer: vanuit die onzichtbare werkelijkheid worden heel andere geesten werkzaam, *antigoddelijk* in hun wezen en werken.

Het ontstaan van afgoderij

Zodra zichtbare tekenen de (volle) aandacht krijgen en de onzichtbare werkelijkheid van God vergeten wordt, niet meer gezien wordt, kan er iets achter de coulissen opkomen dat steeds grotere invloed krijgt. Als mensen kracht willen ontleen aan zo'n zichtbaar iets, gaan die antigoddelijke krachten werken. Dan heb je het begin van afgoderij. En zo is dat ook gebeurd: er is afgoderij ontstaan na die zondvloed. Wonderlijk.

Vóór de zondvloed was er geweldenaar, geen afgoderij

Vóór de zondvloed is er veel geweldenaar op aarde, maar geen afgoderij. Nergens lees je over afgoderij. Ook in allerlei vondsten kom je niets tegen van afgoderij uit die voortijd; Rehwinkel spreekt daarover in zijn boek 'De zondvloed'. De afgoderij is op gang gekomen ná de zondvloed. Waar Noach zo goed mee begint, wordt door de mensen en de generaties na hem, door de duivel die mensen in de generaties na hem daartoe aanzet, misbruikt tot afgoderij.

De toren van Babel, een bolwerk van occultisme (afgoderij)

Zo is de toren die in die tijd in Babel wordt gebouwd, een bolwerk van afgoderij geworden. Daar openbaart zich op een zeker moment het occultisme, waarmee Satan een sinister doel bereikt. En nog steeds kunnen zichtbare dingen die een plaats hebben (gehad) in de ware Godsverering, misbruikt worden voor de afgoden.

Zichtbare blikvangers zijn afleiders

We hebben het tegenwoordig over heilige plaatsen en heilige voorwerpen. Er is in het Oude Testament inderdaad sprake van heilige voorwerpen, maar die zijn altijd bedoeld om de geestelijke werkelijkheid in beeld te krijgen en in beeld te houden, om je daar concreet mee bezig te kunnen houden. Zodra die aandacht verschuift en het *voorwerp* de aandacht krijgt, dat voorwerp aanbeden wordt en daaraan kracht ontleend wordt, of de *plaats* waar gebeden wordt belangrijk gaat worden, of de manier waarop gebeden wordt belangrijk gaat worden, krijg je heel wat anders. Dat kan in hele 'verkapt' vorm voorkomen. Je komt soms mensen tegen die zeggen: 'Ik ben als kind gedoopt, met mij kan er niets gebeuren.' Waar hecht je dan waarde aan? Aan dat zichtbare gebeuren? Wat in het beste geval vol geloof is uitgevoerd? Het kan een vorm worden van 'dat heb ik bij mij als bescherming'. Zichtbare dingen ... moet je eens over doordenken. Hoe nauw dat luistert met alles wat we hebben, met alles wat we zien, met alles wat er is. Laat het ons nooit afhouden van het zicht op de werkelijkheid. Besef dat die geestelijke werkelijkheid altijd het hoogste is, dat we ons nooit moeten laten verlagen tot het zichtbare of zelfs laten meesleuren door iets 'anders' dat achter dat zichtbare tevoorschijn komt. In de periode ná de zondvloed komt dat laatste tot ontwikkeling. We gaan het daar nog over hebben als we toe zijn gekomen aan de torenbouw van Babel.

Een nieuwe fase begint

Noach staat met zijn zonen aan het begin van een nieuwe periode. Een heel nieuw menselijk geslacht mag zich gaan vormen, ze mogen de aarde gaan bewonen en dat mag allemaal uit hen voortkomen. Daar staan vier mannen die zijn blijven staan te midden van de grootste geweldenaar. Vier zonen van God. Overwinnaars van de geesten die in de voortijd hebben huisgehouden. Daar staan ze met z'n vieren. God zegent ze. Ze hebben een altaar gebouwd, God zegent ze, God verbindt zijn beloften aan deze mensen, wat een begin! En alle mensen die na hen komen, uit hen geboren worden, mogen naar het voorbeeld van hun vaders gaan leven. Naar het voorbeeld van opa Noach. Ze mogen leren wandelen met God. Ze mogen genade vinden bij God. Wat een verwachtingen zullen er zijn geweest bij Noach en zijn

zonen aan het begin van die nieuwe periode. Samen gaan we door in het goede spoor, en God laat zijn 'amen' klinken.

Noach, de beschikker der aarde

De transcriptievertaling van Reissel noemt Noach *de beschikker van de aarde* (Gen.9:20). Noach wil ervoor gaan. De man die zo trouw de ark heeft gebouwd, hij wil ervoor gaan, samen met zijn zonen, om aan dat nieuwe menselijke geslacht dat ontstaat, een goed voorbeeld te geven.

Noach wordt onderuit gehaald en Cham ook

Maar dan loopt het toch anders. Hoe is het mogelijk, zou je kunnen zeggen. Noach, die onberispelijke man, die held uit de voortijd, wordt korte tijd later door de duivel onderuit gehaald. Verschrikkelijk. Je kent het verhaal. Het staat opgetekend in Genesis 9:18-29. Noach plant een wijngaard. Hij drinkt van de wijn, en die wijn begint hem te bedwelmen. Hij drinkt door en wordt dronken. Hij ontbloot zich en gaat in zijn tent liggen om zijn roes uit te slapen. Een mensonwaardige toestand. Noach, de man van God, gaat onderuit in de roes van de wijn. En dan komt Cham, een zoon van deze held uit de voortijd, ook een man die tot de overwinnaars van die tijd gerekend mag worden. Ook Cham gaat onderuit, misschien nog wel erger dan Noach, want hij doet het bij het volle bewustzijn. Cham scheidt behagen in de pijnlijke situatie van zijn vader en gaat het aan zijn broers vertellen, om er samen over te lachen. Om samen hun vader te bespotten. Ongelofelijk. Hoe komt dat toch?

Na de overwinning kan de nederlaag dichtbij zijn

Er kwamen mij meerdere verhalen uit het Oude Testament te binnen en ook verhalen uit het Nieuwe Testament. Want wat zie je dat toch vaak dat Satan ná een grote overwinning van mensen, hen korte tijd later alsnog een loer draait. Dat mensen een nederlaag lijden in de roes van de overwinning.

Bijbelse voorbeelden van nederlaag na overwinning

Je ziet het gebeuren bij Elia, na een geweldige overwinning op de Karmel. Een dag later vlucht hij voor een vrouw, voor Izebel, en is hij 'nergens' meer: laat mij maar sterven. Hoe is het mogelijk? In het Nieuwe Testament zie je het bij Petrus. Hij krijgt een Godsopenbaring: *Gij zijt de Christus de Zoon van de levende God*. Petrus, dat heeft God je geopenbaard, zegt Jezus. Maar korte tijd later zegt Petrus als Jezus begint te spreken over zijn lijden: *dat verhoede God. Here, dat zal u geenszins overkomen*. Hij vergaloppeert zich kort na die geweldige belijdenis. En wat denk je van David? Hij behaalt geweldige overwinningen op de Filistijnen, maar dan keert Saul zich tegen hem. David vlucht dan naar die Filistijnen. Als ze hem herkennen, stelt hij zich als een waanzinnige aan om

maar niet ... oh, oh, David toch. Jozua, een man die het volk door de Jordaan leidt en Jericho laat innemen op bevel van de Heer. Daarna wordt Ai ingenomen, al ontstaat daar al wat vertraging omdat één man ongehoorzaam is geweest. Jozua heeft de Heer om hulp gevraagd daarover, en de Heer heeft het aangegeven. En dan komt er een aantal zwervers bij hem die zich voordoen als mensen die van 'ver' komen en allerlei dingen veinzen. Jozua raakt onder de indruk: *tjonge, is onze eer al zover voor ons uitgesneld? Hij vraagt de Heer dan geen raad, maar belooft die mensen wel van alles. Even later blijken het Gibeonieten te zijn, mensen van het volgende dorp die hem gewoon een loer draaien. Jozua, man, let toch op! Mozes reist veertig jaar met het volk door de woestijn, elke weerspannige oprisping heeft hij daarbij kunnen weerstaan. Ongelofelijk. Maar vlak voordat hij het beloofde land mag binnentrekken, slaat hij op de rots in plaats van tot die rots te spreken. Wat is dat toch?*

Verslap niet, ontspan wel, maar blijf waakzaam

Blijkbaar is de periode ná een heerlijke overwinning bepaald geen moment om te verslappen. Ja, maar de boog kan toch niet altijd gespannen staan? Nee, dat hoeft ook niet, maar *ontspannen is blijkbaar wat anders dan verslappen*. Je kunt je ook op een andere wijze ontspannen, met behoud van waakzaamheid. Ontspanning is mogelijk in verbondenheid met de Heer; je blijft dan gericht op de dingen van zijn Koninkrijk. Je kunt je ontspannen als je die rust 'in de hoge' zoekt en je niet laat meenemen door dingen van 'beneden'. Een kwetsbaar moment, dat moment ná de overwinning, ná het moment dat je de Heer gelooft en gedankt hebt voor die overwinning die je mocht behalen. Kort daarna wil de vijand dan opeens uithalen en je uit 'onverwachte hoek' een dreun geven. Herken je het? Ik denk dat hier een belangrijke les in zit voor ons allemaal. Noach heeft het aan den lijve ervaren.

Laat je niet verrassen door de vijand

De vijand aast erop om op zulke momenten de kleinste mogelijkheid uit te buiten. Zeker als hij verloren heeft en zijn doel met jou niet heeft kunnen bereiken. Juist dán. Laat je niet verrassen. Laat je niet verrassen door de wijn, zoals bij Noach. Laat je niet verrassen door een vrouw, zoals bij Elia. Laat je niet verrassen door een stukje toneel, zoals bij Jozua. Denk niet dat je alles overziet en weet hoe het allemaal moet gaan, zoals Petrus. *Wees op je hoede*. Niet alleen *tijdens* de strijd om de overwinning te behalen, om staande te blijven, maar ook *na* die strijd. Blijf ook dan gericht op de hemelse werkelijkheid. En dan mag je je ontspannen in de sfeer en de vrede van Gods Koninkrijk. Laat je niet verrassen. Handel zeker niet zoals Cham, die na het zien van de schande van een ander dat ook nog eens gaat doorvertellen.

Een leven als zoon van God

Blijf je als een zoon van God gedragen. Blijf als een zoon van God leven. Dat blijkt nodig te zijn. En dat is ook mogelijk door de genade die God je geeft. Dat past bij je, weet je dat? Het past bij je om na de overwinning te blijven staan. Om na de overwinning niet onderuit te gaan. Dat past niet bij je. Dat is een zoon van God 'onwaardig', dat hoeft niet te gebeuren. Neem die les mee.

Profetische lijnen van Sem, Cham en Jafet

Noach ontwaakt uit zijn roes, verneemt wat er is gebeurd en begrijpt de situatie. De man herstelt zich. Hoe hij dat heeft gedaan, staat er niet bij. Ik kan me er wel een voorstelling van maken. Na dat herstel ziet hij op profetische wijze wat er gaat gebeuren. Hij ziet wat er in Cham is ontstaan en hoe dat verder zal gaan in zijn zoon Kanaän. De zonde van de zoon tegen zijn vader gaat verder in die zoon. In Kanaän en alle Kanaänitische volken die uit hem voortkomen zullen deze ontwikkelingen doorgaan. Noach weet het van Kain, hoe die negatieve lijn zich in dat geslacht heeft voortgezet. Hij ziet die lijn nu ook in het geslacht van Cham en Kanaän. En hij spreekt het uit in profetische zin: ze zullen knechten, slaven worden van hun broedervolken. Noach ziet ook wat Sem heeft gedaan. Toen Cham naar hem toekwam en hem wilde meenemen om samen om hun vader te lachen, heeft Sem

heel wat anders gedaan. Hij is met Jafet achteruit de tent van zijn vader binnengelopen en heeft een kleed over vader neergelegd. Sem heeft gedaan wat waardig was. Sem heeft gedaan wat in deze situatie noodzakelijk was en dat ziet Noach ook. Hij ziet wat er uit Sem gaat

voortkomen. Dat de grote lijn van Adam, Set, Henoeh en Noach in Sem zal doorgaan en dat uit hem de Verlosser geboren zal worden: Geprezen zij de Heer, de God van Sem, zegt Noach. Ook Jafet krijgt een zegen: God breidt Jafet uit, Jafet mag wonen in de tenten van Sem, mag delen in de zegen van Sem. Zo gaat het na de zondvloed verder. Noach gaat onderuit, maar herstelt zich. In Cham gaat het negatieve door, in Sem en Jafet mogen de positieve lijnen doorgaan. Door deze narigheid is er in het gezin van Noach geen harmonie meer. Dat heeft de duivel ermee bereikt. Wat ontzettend jammer.

De leeftijden van mensen lopen terug

Van Noach zelf wordt daarna niets meer verteld. Er wordt nog gezegd dat hij na de zondvloed 350 jaar leeft; hij wordt 950 jaar. Daarmee is hij laatste mens die nog zo oud wordt. Sem, zijn gezegende zoon, wordt 600 jaar. Zijn nakomelingen - beschreven in Genesis 11 - leven steeds korter. Dat is ook een ontwikkeling die zich na die zondvloed heeft ingezet. Het leven van mensen wordt korter en korter. Ook het moment waarop zij kinderen krijgen verschuift: dat gebeurt op steeds jongere leeftijd (*wordt vervolgd*).

Noot van de auteur: De links naar de 'Studiebladen', de serie boeken over 'Gods plan met mensen' en het 'Overzicht Oude Testament' werken voor alle lezers van Hoger-op. Ze verwijzen naar het openbare deel van de website van VEG Immanuel Breda. Dat geldt *niet* voor de links naar de mp3's van de 'Bijbelstudies Oude Testament'. Die bestanden staan in een afgeschermd deel. Om die mp3's te kunnen beluisteren is een **EENMALIGE REGISTRATIE** nodig op <https://veg-immanuel-breda.nl/mp3s/inloggen-registreren-voor-mp3/>. Je ontvangt een 'media-account', met toegang tot alle beschikbare mp3's en mp4's. De 'Bijbelstudies Oude Testament' vind je op <https://veg-immanuel-breda.nl/mp3s/mp3-sets/?set=OT&titel=Oude%20Testament>

Hannie Laurita

**Zelfs als de strijd soms hevig is
dan tóch mogen we komen in uw rúst
en mogen we léven in uw vrede, dichtbij U!
Want we heffen ons hoofd omhóóg
en kijken naar Ú, Heer!
Want van Ú is onze verwachting
van U... die voor ons zorgt en ons omringt
met uw liefde die alles overstijgt, óók in de
strijd!**

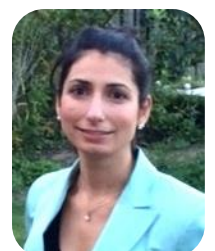
**'En in die strijd, bent U bij ons met uw 'zijn' ...
en uw állesomvattende liefde!
Jezus... en zó maakt U ons van angsten vrij
en brengt U ons dáár waar we moeten zijn:
in úw tegenwoordigheid, uw heling,
uw zalving... en uw heiligheid!
Want U trekt ons met uw liefde tot U
zelfs in de hévigste strijd Jezus... altijd!'**

**'Want Heer, wat bènt U goed, U onze Bewaarder,
onze liefdevolle Schuilplaats voor nú,
voor straks... maar ook voor láter!
Op U mogen we steeds weer vertrouwen
al lijkt de strijd soms hevig... Ú bent bij ons!
Jezus want omhoog mogen we kijken
en het verwáchten van U... continu!'**

VOOR JONGEREN GOD-VERBINDING! HOE DAN?

Zeina Bassa-Dafesh

Is vervolg op mijn vorige artikel 'RELATION' hierbij een **CONNECTLIJST**: allemaal manieren hoe je kunt **CONNECTEN** met God om helemaal 'vastgelijmd' te worden aan je Hemelse Vader! Weet je het nog? Net als hoe man

en vrouw ook aan elkaar gelijmd worden en één worden. Zo hecht jij je aan je Hemelse Vader en word jij één met Hem.

CONNECTEN MET GOD = WIFI-VERBINDING

Als eerste: waarom is een goede GOD-verbinding met God belangrijk? Je kunt het vergelijken met een goede WIFI-verbinding... Je raakt de weg niet kwijt, je hebt tijdens videobellen een goed beeld van de ander, je mist nooit een nieuwsbericht of update en je kan altijd naar je favoriete muziek luisteren 😊 Superhandig! Zo werkt het ook met onze GOD-verbinding. Als die goed is, gaat het ook beter met je. Als je niet investeert in die goede verbinding, merk je dat ook in je leven. Net als WIFI is de GODS-verbinding niet zichtbaar. Dit betekent niet dat Hij er niet is. Je ziet Hem vooral door het EFFECT van Zijn werk. Net als bij een goede WIFI-verbinding. Je ziet de WIFI niet, maar je verbinding werkt perfect. Zo kan je bijvoorbeeld vrede krijgen, ook wanneer het erg onrustig is in je leven. Je ziet het niet, maar je ervaart en voelt het wel.

CONNECTEN! Hoe dan?

En hoe krijg je deze God-verbinding? Alleen door Jezus Christus kom je in contact met God. Ik heb een CONNECTLIJST met voorbeelden gemaakt om je te helpen met hoe een GOD-verbinding eruit kan zien. Denk na bij welke CONNECT-ITEM jij wilt experimenteren de komende periode. Wat doe je wellicht nog niet en zou je kunnen helpen in je relatie met God?

CONNECTPUZZEL

Als ik terugkijk op mijn leven dat zie ik Gods bescherming en leiding. Toen ik nog geen relatie met God had, keek Hij vanaf een afstand naar mij. Pas toen ik mij ging verdiepen in Gods Woord ging een nieuwe wereld voor mij open en raakte ik voor het eerst van mijn leven CONNECTED met God. Mijn eerste CONNECT zorgde dat ik verlangde naar meer. Op een gegeven moment ging ik mij meer verdiepen: in Gods Woord, aanbidding en praten met God. Zo ontstond er een relatie. Zo beantwoordde ik als het ware de Liefde van God die er altijd al was in mijn leven.

*Veel zegen met je **CONNECT-TIME** met God. Besef dat je op die intieme momenten helemaal 'vastgelijmd' wordt aan je Hemelse Vader!*

CONNECTLIJST

LUISTEREN NAAR GOD

Lucas 11:28: Maar Hij zeide: Zeker, zalig, die het woord Gods horen en het bewaren.

PRATEN MET GOD

1 Thessalonicenzen 5:16-18: Bid zonder ophouden. Dank God altijd, wát er ook gebeurt. Want dat is wat God van jullie wil nu jullie bij Jezus Christus horen.

BIDDEN

Mattheüs 6:9: Maar bid het volgende: Onze hemelse Vader, laten alle mensen diep ontzag voor U krijgen. Laat uw Koninkrijk komen. Laat op aarde worden gedaan wat Ú wilt, net zoals in de hemel wordt gedaan wat U wilt.

BIJBEL LEZEN

Psalm 119:105: Uw woord leidt mij. Het is als een lamp voor mijn voeten, een licht op mijn pad.

AANBIDDING

Johannes 4:23: Nu is de tijd begonnen dat echte aanbidders de Vader zullen aanbidden met hun geest en vol van waarheid. Want dat is het soort aanbidders waar de Vader naar verlangt.

MEDITEREN

Filippenzen 4:8: En, broeders en zusters, richt je gedachten op alles wat waar, eerlijk, heilig, vriendelijk, mooi en goed is.

VERNIEUWEN VAN JE DENKEN

Efeziërs 4:23: Maar nu kunnen jullie je leven veranderen door een nieuwe manier van denken.

GEHOORZAMEN

Jakobus 1:22: Luister niet alleen naar het woord, maar dóe het ook. Als je alleen luistert en er niets mee doet, houd je jezelf voor de gek.

GELOOF

Hebreeën 11:11: Het geloof is de zekerheid dat de dingen die we verwachten, ook werkelijkheid zullen worden. Het is het bewijs van de dingen die we nog niet zien.

VERTELLEN OVER JEZUS

1 Johannes 1:5: Dit is de boodschap die we van Hem hebben gehoord en die we aan jullie bekend maken: God is licht. Er is in Hem helemaal geen duisternis.

OVERGAVE

Psalm 37:5: Vertrouw je hele leven aan Hem toe. Dan zal Hij in alles voor je zorgen.

SCHEPPING

Jeremia 32:17: Heer, U heeft door uw grote macht en kracht de hemel en de aarde gemaakt. Niets is te wonderlijk voor U.

VERTROUWEN

2 Korintiërs 5:7: We leven nu immers vanuit vertrouwen, zonder al echt te zien.

VERLANGEN

Psalm 27:8: U zegt Zelf in mijn hart: "Verlang naar Mij." Ik verlang dan ook naar U, Heer.

ROEPEN

Jeremia 33:3: Als je Mij om hulp roept, zal Ik je antwoorden. Ik zal je grote en geweldige dingen laten zien, waarvan je nu nog niets weet.

ZOEKEN

Mattheüs 7:7: Bidt en je zal gegeven worden; zoekt en je zult vinden; klopt en u zal opengedaan worden.

LOFPRIJZING

Psalm 150:6: Alles wat adem heeft, loof de Heer. Halleluja!

EREN

1 Korintiërs 10:31: Als jullie eten of drinken of andere dingen doen, doe dat dan steeds tot eer van God.

IN HEM BLIJVEN

Johannes 15:4: Blijf in Mij, dan blijf Ik in jou.

WAT LEER JE VAN HET VERHAAL VAN ABRAHAM? (2)

Lessen van de aartsvaders toegepast voor je eigen leven

Door Toon van den Hoorn

Boodschap van 2023-07-30

Genesis 12: 4-7 (NBV21)

Abram trok weg uit Haran, zoals de HEER hem had opgedragen, en Lot, de zoon van zijn broer, ging met hem mee. Abram was toen vijftienzeventig jaar. Hij nam zijn vrouw Saraï mee en alle bezittingen die ze hadden verworven en de slaven en slavinnen die ze in Haran hadden verkregen. Zo gingen ze op weg naar Kanaän. Toen ze daar waren aangekomen, trok Abram het land door tot aan de eik van More, bij Sichem. In die tijd werd het land bewoond door de Kanaänieten. Maar de HEER verscheen aan Abram en zei: 'Ik zal dit land aan jouw nakomelingen geven.' Toen bouwde Abram op die plaats een altaar voor de HEER, die aan hem verschenen was.

Profetisch leven

Abram gaat, zoals de Heer tot hem gesproken heeft. Ik denk: dit typeert Abram. Namelijk, dat hij leeft vanuit wat de Heer zegt en niet vanuit omstandigheden of familiesituaties. Abram leeft profetisch. En als je profetisch leeft, dan hoor je ook wat de Heer tot jou zegt op deze dag. Dan versta je wat Hij tot jou zegt. Dan ga je, zoals de Heer tot jou gesproken heeft. Persoonlijk voor eigen leven en samen in de gemeente. En je weet het nog van deel 1, de Heer zegt tot Abram: 'ga voor jou.'

Gaan zoals de Heer gesproken heeft

En dan gaat Abram naar het land dat de Heer hem zal doen zien. Naar het leven dat de Heer hem, jou, zal doen zien. Ziet hij er al iets van? Abram ziet nog niets van dit land. Hij ziet helemaal nog niets van dit leven. Zichtbaar gezien lijkt hij geen toekomst te hebben. En toch breekt hij met zijn verleden en laat hij al zijn zekerheden achter zich. Nou, dat moet je eens doen in deze economische tijd... En gaat hij zoals de Heer tot hem gesproken heeft. In Hebreeën 11:8 lees je: *Door zijn geloof ging Abraham, toen hij geroepen werd, gehoorzaam op weg naar een plaats die hij als erfenis zou ontvangen, en hij ging op weg zonder te weten waarheen. Door zijn geloof trok hij naar het land dat hem beloofd was maar hem nog niet toebehoorde.*

Jan zonder land, Jan zonder zoon. Toch als je even nadent, wat een toekomst heeft die man. Maar Abram gaat mee in wat de Heer spreekt. Abram gelooft dat en daarom gaat hij.

Een hemels vaderland

Paulus schrijft in Hebreeën 11:15: *En daarmee bedoelden ze niet het vaderland waaruit ze weggetrokken waren, anders waren ze daarheen wel teruggekeerd. Nee, ze keken reikhalzend uit naar een beter vaderland: het hemelse. Daarom schaamt God zich er niet voor hun God genoemd te worden en heeft Hij voor hen een stad gereedgemaakt.*

Abram verlangt naar een beter, lees goed wat Paulus schrijft, naar een *hemels vaderland*. Dat gaat er boven uit hè? Jeruzalem en Sion in de hemel, zó! Prachtig toch? De Heer spreekt vandaag tot jou, tot mij, en mijn vraag is natuurlijk hoor je Hem spreken te midden van alle drukte, van dikdoenerij van de wereld, hoor je Hem spreken? Versta je dan ook wat Hij zegt? Ga je ook zoals de Heer tot jou gesproken heeft?

De figuur van Lot

Dan gaan we kijken, want er komt een heel bijzonder figuur, *en Lot gaat met hem*. Wat mis ik nu? ...er staat *niet*: zoals God tot hem gesproken heeft. Dus Lot heeft de Heer niet horen spreken. Als het gaat over roepingen een interessante vraag: spreekt de Heer dan niet tot Lot? *Hij spreekt wel degelijk tot Lot, maar Lot vangt dat niet op in zijn hart*. Weet je waarom niet? Lot is gevoeliger voor andere dingen, die je ook in kerken en kringen, maar ook in de wereld ziet. Ambitie, geldsdrang, je moet voor jezelf opkomen, hebzucht. Wat zien we hier? Lot gaat met Abram. Lot is dus een meeloper. Lot wordt op sleeptouw genomen, lees zelf maar na over Abram en Lot. Geen enkele gemeente is gebaat bij meelopers. Want weet je hoe lang meelopers meelopen? *Zolang het leuk en aantrekkelijk blijft*. Ze moeten zich laten roepen door de Heer. Hem horen in hun leven, Hem voelen in hun hart, ze moeten zich dus laten grijpen door de Heer. En Lot is hier niet gevoelig voor.

Betekenis van de naam Lot

Weet je overigens wat Lot betekent? Daar zijn diverse meningen over, maar het komt van 'loet' (Hebreeuws) en dat betekent eigenlijk verbergen, verborgen, versluierd, bedekt. Er staat in Jesaja 25:7 dat God de 'loet' zal verbreken op de berg Sion. Voor je eigen leven de bedekking verder wegnemen. Een sluier van rouw, een sluier van 'waarom moet mij dit overkomen', een sluier van 'ik ben eigenlijk niets waard', enz.

Lot is dus niet gevoelig voor de Heer, maar hij loopt mee. En straks in Genesis 13 valt hij af, dan hebben de herders van Lot en Abram steeds ruzie met elkaar. Dan is Abram zo edel om te zeggen: we moeten eigenlijk uit elkaar gaan, laten we het land maar verdelen. Dan kijken ze over het land heen en dan zegt Abram: kies jij maar eerst.

Lot kiest voor het zichtbaar aantrekkelijke leven

Daar is vruchtbaar en daar is onvruchtbaar land, en Lot kiest voor het vruchtbare land. Voor het zichtbaar aantrekkelijke land, *het zichtbaar aantrekkelijke leven* en hiermee kiest hij eigenlijk voor zichzelf en houdt hij geen rekening met anderen. Dat is exclusiviteit, in plaats van inclusief leven en denken en geloven. Lot wil niet mee de woestijn in. Het dorre en onvruchtbare, dat boeit hem niet. Daar kun je je wat bij voorstellen.

De sluier of bedekking door de geest van Lot

Hij gaat moeilijkheden uit de weg. Hij kan niet overwinnen als hij het moeilijk heeft. Wat denk je dan als je dat allemaal hoort? Het is een geestelijke beweging die je *nog* tegen kunt komen in je leven. *Die geest van Lot, die bedekking, dat ik het niet helder zie*.

Over Abram en Lot lezen we in Genesis 13:12: *Abram bleef in Kanaän wonen, maar Lot ging wonen in het gebied rond de steden in de vallei. Hij sloeg zijn tenten op bij Sodom. De mensen daar waren slecht, ze zondigden zwaar tegen de HEER.*

Lot gaat dus weg van Abram in de richting van Sodom. *De meeloper kiest voor zichzelf* en wat zegt de Heer dan tegen Abram in Genesis 13:14-17: *De HEER tegen Abram: 'Kijk eens goed om je heen, kijk vanaf de plaats waar je nu staat naar het noorden, het zuiden, het oosten en het westen. Al het land dat je ziet geef ik aan jou en je nakomelingen, voor altijd. En ik zal je zo veel nakomelingen geven als er stof op de aarde is: zoals het stof van de aarde ontelbaar is, zullen zij niet te tellen zijn. 17 Kom, doorkruis het land over de hele lengte en breedte, want aan jou zal ik het geven.'*

Horen wij de stem van de Heer spreken?

Even terug in het verhaal: Abram is een zoon van 75 jaar als hij wegtrekt uit Haran. Hij is 75 als hij de Heer weer echt opmerkt. Voor die tijd zat hij lekker in het 'volle evangelie', zijn hand net op tijd omhoog gedaan. Mee gebeden, na gebeden, voor gebeden, maar nu hoort hij de Heer weer en hij trekt weg uit Haran. Dat zegt iets voor als je oud bent. Dat zegt ook iets voor als je jong bent, want je kunt de Heer al voor je 75^e horen spreken, toch? En Abram hoort Hem spreken - vorige artikel - als hij 18 is. Dan trekt hij weg uit Ur, maar blijft hij hangen in Haran.

Waar trek je uit weg en waarin moet je niet blijven hangen?

Praktisch voor nu, is mijn vraag: hoor jij de Heer tot jou spreken? Hoor jij de Heer tot jou spreken dat hij zegt: trek weg uit Ur? *Waar trek je dan uit weg? Waar moet jij dan niet in blijven hangen?* Daarna moet je door blijven gaan, in beweging blijven, geestelijk in beweging blijven, niet blijven hangen in Haran, in allerlei verhalen, in het verleden. Het

woord gaat 'geschieden' in jouw leven als het goed is. Ga naar het land dat Ik jou zal doen zien en ga het leven leiden dat Ik jou zal doen zien. Dat is toch voor nu ook?

Abram= Vader is verheven

Daar gaat Abram en neemt de hele boel weer mee. Ze komen dit keer ook in het land Kanaän. Abram, zijn naam betekent (Ab is vader, Ram komt van roem): *Vader is verheven. Wat God spreekt, dat verheft Abram zelf al boven al het andere.*

Abram stelt God boven zijn familie

Abram komt in actie. Hij trekt weg uit zijn vaders huis. Hij stelt God en wat God zegt *boven* zijn familie. Hij neemt Saraï en samen trekken ze weg uit Haran. Zie je het gebeuren, ook geestelijk? Dat is de kracht van het leven, dat is de kracht van een huwelijk, dat is de kracht van jouw leven, dat is de kracht van jouw huwelijk. Abram neemt Lot, de zoon van zijn broer, ook mee op sleeptouw.

Al het verworvene wordt meegenomen naar Kanaän

Hij neemt alles wat ze verworven hebben mee. Hij neemt zijn dienstknechten en dienstmaagden, die zij zelf verworven hebben. Wat betekent dat? *Dat het slaven en slavinnen zijn.* Dat wordt in de meeste vertalingen weg vertaald, maar de NBV21 doet dat niet. Die mogen ook mee, samen trekken ze weg uit Haran en gaan ze naar het land Kanaän en ze komen daar ook aan. Dat is mooi als je de geestelijke weg gaat en dat je ook aankomt en binnengaat. Dat zien we hier:

Genesis 12:6: *Zo gingen ze op weg naar Kanaän. Toen ze daar waren aangekomen, trok Abram het land door tot aan de eik van More, bij Sichem. In die tijd werd het land bewoond door de Kanaänieten. En Abram doorkruist het land tot de plaats Sichem.*

De levende God spreekt en Zijn Geest is aan het werk

Sichem betekent 'schouder.' Dus Abram zoekt een schouder om op te rusten, om bij te komen van wat dan ook. Hij zoekt die schouder en vindt die schouder ook. Tot aan de eik van More staat er dan. Dat is een cultusplaats. Daar zijn afgoden aan de gang. Hij schopt die plaats niet overhoop, het is een plaats waar ze tot nu toe alleen afgoden hebben horen spreken. Abram hoort daar op die plek de levende God tot hem spreken. More betekent: *'hij die ons leert'*. Komt min of meer Gods Geest vandaan, je kunt denken aan de werking van God die geest is. Als God spreekt en werkt in levens van mensen, dan doet Hij dat door Zijn Geest.

De vijanden willen vernederen

En dan komt daar die omslag lijkt het wel: *'en de Kanaänieten waren toen in het land.'* Daar sta je dan. Het land zit al vol. Het is een prachtig land, het is een mooi leven, maar de

Kanaäniet is dan in het land. En Kanaäniet betekent: 'de vernederaar.' Wat doet die vernederaar? Die vernedert jou, hij haalt je naar beneden, hij verwerpt je, je deugt niet, je kan het niet, er mankeert altijd wat aan jou. Dus mag jij dit land - dit leven - niet in bezit nemen. Denk maar niet dat het heil voor jou is. Verstop je maar, houd je maar koest, maar trek niet door dit land. Leef dit leven niet uit, want je bent het niet waard.

De schouder van de Heer

Dan heb je de schouder van de Heer nodig, ook. *De schouder van de Heer om tot rust te komen bij Hem.* Als je dan maar de Heer tot je hoort spreken en gaat verstaan wat Hij tot jou zegt. Abram zit daar bij Sichem. Hij denkt misschien ook wel, en misschien zegt hij het ook wel, ik zou toch een mooi land krijgen, het zou toch niet meer zo moeilijk worden? Ben ik daarvoor nou zo'n eind gereisd, 2000 kilometer? Is dat nou het land, het leven, dat u voor mij bedoelt? Het land, het leven, dat u mij geeft? Er zitten mensen in: vernederaars, verwerpers. Nou, dat mag. Misschien sputter je ook wel eens zo. *Maar dan komt de Heer.*

Genesis 12:7: *Maar de HEER verscheen aan Abram en zei: 'Ik zal dit land aan jouw nakomelingen geven.' Toen bouwde Abram op die plaats een altaar voor de HEER, die aan hem verschenen was.*

Het zaad of nageslacht van Abram

Abram ziet het land en hij vraagt zich af: is dit het nou? En dan laat de Heer zich aan Abram zien. Dan spreekt de Heer in zijn leven en dan geeft Hij hem deze heerlijke belofte: aan jouw zaad zal ik dit land geven. Prachtig toch? Als je het nagaat, dan weet je dat dit vijf keer klinkt, deze belofte, in het leven van Abram. Bijvoorbeeld eentje daarvan is: *want heel het land dat je ziet, aan jou zal ik het geven en aan jouw zaad tot in eeuwigheid. Dus voor jouw zaad is dit land. Voor jouw zaad is dit leven.* Dan denk je: wat betekent dat nu allemaal? Nou, het nageslacht. Paulus schrijft hierover aan de Galaten 3:16: *Net zo gaf God zijn beloften aan Abraham en zijn nakomeling. Let wel, er staat niet 'nakomelingen', alsof het velen betreft, maar het gaat er om één: 'je nakomeling' – en dat is Christus.* Het gaat over één iemand, dat is Christus. Dit land is voor Abram en zijn zaad, Christus die uit hem voortkomt.

Dit gegeven land, oftewel het leven, in bezit nemen

Ten diepste verlangt Abram naar een beter, naar een hemels vaderland. Ten diepste verlangt hij naar een hemelse stad, wat moet je nu met een stad op de aarde? In die hemelse stad wil hij leven.

Uit zijn zaad komt Christus voort. En Christus redt ons van duivel en dood. *Christus bevrijdt ons van wie ons vernederen, wie ons verwerpen. Hij geeft ons dit land, dit leven, dus neem het maar verder in bezit voor jezelf ook.* Ga er maar helemaal van in en vanuit leven. Ga in op wat Jezus voor jou heeft gedaan. Ga in op wat hij jou belooft.

Een altaar: je leven geven en stellen in dienst van de Heer

Abram bouwt geen toren Hij bouwt daar een altaar voor de Heer die zich aan hem heeft laten zien.. Juist op deze plaats. De plaats waar hij te midden van allerlei stemmen de Heer hoort spreken. Dit geeft hem rust en dit geeft hem moed om door te gaan. Om door te gaan en verder te trekken. Hij bouwt daar een *altaar*, 'mizbeach' staat er in het Hebreeuws, dat komt van het werkwoord 'sabach.' En dat betekent *offeren*. Dan denk je misschien aan dieren, nee, het gaat dus om je leven geven. *Je leven in dienst stellen van de Heer*. Dat doet Abram. Ten volle op Hem vertrouwen.

Je levensvervulling: al je aandacht voor de Allerhoogste

Jij bouwt een altaar voor Hem in je leven als het goed is. De mensen zijn allemaal op zoek naar identiteit, levensvervulling, ik zal het heel kort zeggen: net als Abram *zoek jij je identiteit, je levensvervulling bij God? Geef je Hem dus de hoogste plaats?* Dat is ook zegenen. Je zegent Hem in je leven omdat je Hem de hoogste plaats geeft, want Hij laat zich zien aan jou, want jij ziet Hem en je hoort Hem spreken. Je herinnert je weer wat Hij jou belooft, en je gelooft weer in het leven wat Hij mogelijk maakt, ook al zie je er nog niets van. De Heer verbreekt alle sluiers en je opent Gods Woord en je leest Zijn gedachten en je eigent je Zijn beloften toe. Dus nooit verwerpend, altijd aanvaardend. De belofte voor jouw leven: zorg dat je een altaar hebt, bouwt, voor Hem in je leven. Een verhoging, een hoge plaats, een aparte plek, 'altaarmomenten' op de dag, in je leven, met Hem spreken, Hem aanbidden. In deze Geest leven. *Al je aandacht voor de Allerhoogste*. En dan verblijd je je ook in de hoge dingen van onze God. Want Jezus laat die aan ons zien.

Bethel, het huis van God, steeds verder binnen gaan

En Abram trekt weer verder en verder. Een vraag: staat niet in deze tekst: waar bouwt hij het volgende altaar? In Bethel. (Beth= huis, El= God, 'huis van God'). Hij bouwt het tussen Bethel en Ai. Ai betekent 'puinhoop.' Dus hij bouwt zijn altaar tussen het huis van God en de puinhoop. En hij richt zich op het huis van God, niet op de puinhoop. Hij begint de naam van de Heer aan te roepen. Dus richt jij je maar op het huis van God. Op wat de Heer doet en gaat doen in je leven, in de gemeente. Dan ga je zien wat God jou belooft. Zo ga je steeds meer leven in een levende relatie met Jezus. Dan ga je steeds verder Gods huis, dat leven, dat land, binnen. Het leven dat Jezus in jou *vermeerdert*. Dat gaat die zegen ook, die ga je voelen, die ga je merken, daar gaat steeds meer van komen in jezelf en om je heen. Ik vind het een prachtig verhaal. Maar de diepte die erin zit voor je eigen leven vind ik nog veel

mooier. Pak dat mee voor jezelf, voor samen met elkaar en voor de toekomst! (wordt vervolgd).

'GOUD VANOUDS'

In 2017-2018 beluisterde ik een serie van 40 fundamentele studies van volle evangeliepionier Sjaak Roose, die hij in de zeventiger of tachtiger jaren in VEG De Rank te Groningen heeft gehouden. De serie is inmiddels opgenomen als mp3's in de Infotheek: www.kdh-infotheek.nl. No. 19 over 'leergeesten' trof mij. Broeder

Roose spreekt hier over: "er zijn leringen die net echt lijken, maar ze zijn het net niet." Op een treffende manier zet hij de gezonde, bijbelse leer tegenover in de christenheid ingeslopen dwaalleringen, waarbij op de achtergrond demonen werkzaam zijn die zich speciaal met de leer bezighouden (1 Tim. 4:1):

[19010101-6369-J.Roose-Fundamentstudie Leergeesten-Groningen](#)

Dat spoorde mij aan om in de actualiteit opnieuw over deze fundamentele zaken te spreken en daarbij nog diverse andere in omloop zijnde leringen *in vogelvlucht* de revue te laten passeren, ook omdat ik soms merk hoe de 'kernpunten van het volle evangelie' bij sommigen wat zijn weggezakt. Met deze herontdekkingen kunnen we ook andere christenen geestelijk een stap verder helpen, als de boze barricades op de weg van de verlossing heeft gelegd, waardoor de geestelijke ontwikkeling stagneert, of op de aarde wordt gericht. In deze korte serie van 3 mp3's willen we de geestelijke 'puntjes op de i' te zetten, natuurlijk niet alleen ter vernieuwing van ons denken en inzicht, maar zeker ook van ons hart en leven! (red.).

[20180812-5546-JdB-Kernpunten VE 1](#)

[20190908-5549-JdB-Kernpunten VE 2](#)

[20240218-6370-JdB-Joel1:4, Joel2:23-27-Kernpunten \(6\) VE 3 Sion](#)

Evangelist Sjaak Roose in actie

VAN DE PIONIERS

VERENIG MIJN HART (4a)

– Eén wil

Door Henk Lijzenga

Eén zijn in wat je wilt

Deze studie gaat over één zijn in jezelf. We hebben daar al een paar kanten van bekeken en nu nog een ander karaktereigenschap. Het is de tijd van de koningen van Israël. Koning Asa is een koning van Juda die luistert naar God. Dat was best heel bijzonder. Hij leefde in een periode, waarin de ene koning na de andere kwam en weer verdween. De ene zondigde nog meer dan de andere. Maar af en toe zat er iemand tussen die dan toch luisterde naar wat God zei. Je ziet in het oude testament dat er veel gebrokenheid was in de mensheid. In die gebrokenheid waren er altijd weer mensen die geboeid raakten door de levende God van Israël. Het is dus niet vanzelfsprekend dat Asa optreedt, zoals we zo meteen lezen. Hij heeft daarin heel wat beslissingen moeten nemen en zich moeten losmaken van allerlei gewoonten om hem heen.

2 Kronieken 15 Asa's optreden tegen afgoderij

Vers 1-4:

De Geest van God kwam over Azarja, de zoon van Oded; hij ging Asa tegemoet en zei tot hem: Hoor naar mij, Asa en geheel Juda en Benjamin! De Here is met u, zolang gij met hem zijt; indien gij hem zoekt, zal Hij zich door u laten vinden; maar indien gij Hem verlaat, zal Hij u verlaten. Lange tijd was Israël zonder de ware God, zonder priester die onderricht gaf en zonder wet; doch keerden zij in hun benauwdheid tot de Here, de God van Israël, terug en zochten zij hem, dan liet Hij zich door hen vinden.

Mensen draaien God de nek toe, keren zich van hem af, schelden hem uit en doen gruwelijke dingen. Op het moment dat ze tot hem roepen, is God er weer. Wat een God! Vers 5-9: *In die tijden was er geen vrede voor hem die uitging noch voor hem die inging, maar er was grote beroering onder al de inwoners van de landen: volk botste tegen volk en stad tegen stad, want God bracht hen in beroering door allerlei benauwdheid. Gij dan, weest sterk en laten uw handen niet verslappen, want uw werk zal beloond worden. Zodra Asa deze woorden hoorde, de profetie die Azarja, de zoon van Obed, gesproken had, greep hij moed, en hij deed de gruwelen weg uit het gehele land Juda en Benjamin en uit de steden die hij op het gebergte van Efraïm ingenomen had. Ook vernieuwde hij het altaar van de Here, dat vóór de voorhal van de Here stond. Hij riep geheel Juda en Benjamin*

bijeen met degenen die bij hen verblijf hielden uit Efraïm, Manasse en Simeon – want velen uit Israël gingen tot hem over, toen zij zagen dat de Here, zijn God, met hem was –, Dat moet eigenlijk een normale gang van zaken zijn voor christenen. Dat mensen zeggen: daar wil ik bij horen, die hebben wat. Die christenen, daar kom ik op af. Ik wil weten wat ze hebben. Zoals hier deze stammen op Juda en op Asa afkwamen. Vers 10-19: – en zij kwamen bijeen te Jeruzalem in de derde maand van het vijftiende jaar van de regering van Asa en offerden aan de Here op die dag van de buit die zij meegebracht hadden, zeventienhonderd runderen en zeventien duizend stuks kleinvee. Zij gingen een verbond aan, dat zij de Here, de God van hun vaders, zouden zoeken met hun gehele hart en met hun gehele ziel; en ieder die de Here, de God van Israël, niet zou zoeken, moest ter dood gebracht worden, zowel klein als groot, zowel man als vrouw. Zij zwoeren de Here met luider stem en onder gejuich en onder het geschal van trompetten en horens. Geheel Juda verheugde zich over de eed, want met geheel hun hart hadden zij gezworen, met geheel hun wil hadden zij de Here gezocht en Hij had zich door hen laten vinden; Hij gaf hun vrede aan alle kanten. Zelfs heeft koning Asa zijn moeder Maäka als gebiedster afgezet, omdat zij een gruwelijk beeld van Asjera gemaakt had. Asa hieuw haar gruwelijk beeld stuk, verpulverde en verbrandde het in het dal Kidron. De offerhoogten verdwenen echter niet uit Israël; toch was het hart van Asa, zolang hij leefde, (de Here) volkomen toegewijd. Hij bracht de heilige gaven van zijn vader en zijn eigen heilige gaven naar het huis van God: zilver, goud en allerlei voorwerpen. En er was geen oorlog tot het vijftiendertigste jaar der regering van Asa. Een gedeelte uit het leven van koning Asa. Het gaat om vers 15: “Geheel Juda verheugde zich over de eed, want met geheel hun hart hadden zij gezworen, met geheel hun WIL hadden zij de Here gezocht en Hij had zich door hen laten vinden.”

Van harte willen en de Heer vinden in de situaties

Zo is God. God wil zich graag laten vinden en heeft daar iets voor nodig van de mens, namelijk *van harte willen*. In hoeverre ben je het met jezelf eens over wat je wilt? Je kunt echt je wil richten op de dingen van God, want Hij laat zich vinden. Ik merk het dagelijks in vele situaties, om te weten wat ik aan de gemeente moet doorgeven. Hij laat zich vinden op het moment dat ik sta te telefoneren met iemand die de Heer nodig heeft. Hij laat zich vinden in gesprekken. Hij laat zich ook vinden in mijn eigen zoeken naar de plannen die Hij heeft en in wat Hij wil uitwerken. ook door mijn eigen leven heen.

Ben je het met jezelf eens over wat je wilt?

In hoeverre ben je het met jezelf eens over wat je wilt? Jezus zegt in Johannes 17: *opdat zij allen één zijn* en dan bedoelt

Hij: opdat ze het met zichzelf eens zijn. **Gelijk gij Vader in mij en ik in U.** Zo was dat bij Jezus en de Vader, die waren het met elkaar eens. Jezus ging daar volledig in op en Hij bidt **dat wij één zullen zijn** vanbinnen, *één in onszelf en van daaruit ook één kunnen worden met anderen.* Maar altijd van binnenuit. Hoe vaak kom je niet tegen, misschien ook bij jezelf, dat je de ene kant uit wilt, maar eigenlijk ook de andere kant. Dat je de Heer wilt dienen, maar je wilt dat andere ook. Dan komt er tweestrijd en dan moet je kiezen. Op een bepaald moment zeg je: *ik wil de Heer dienen en ik wil dat ook uitwerken!* En dan later ontdek je...dat je toch weer op andere dingen gericht bent.

Verenig mijn hart

Dan heb je nodig dat je verenigd wordt in je hart. **Verenig mijn hart om uw naam te vrezen** zegt Psalm 86:11. Het is normaal dat de mens één is in zichzelf. God heeft de mens zo gewild en zo gemaakt. De mens is bedoeld als een eenheid. Als één geheel, één persoon, één wezen. Soms kom je mensen tegen of hoor je van mensen die spreken over meer persoonlijkheden hebben en beleven. Dat heeft God nooit gewild. God wil dat je één wezen bent, dat je één persoonlijkheid bent. God wil dat je één leven leeft en niet een dubbel of driedubbel leven. God wil dat de binnenkant en de buitenkant met elkaar overeenstemmen. Dat je niet aan de buitenkant 'mooi weer' speelt en van binnen vergaat van woede of bitterheid of verdriet of pijn. Dat je *uit één hart* zult functioneren. Dat je één wil hebt. Beter gezegd: *dat je in je willen één bent.* En iedere keer weer dezelfde weg kiest en voor dezelfde dingen staat.

Onverdeeld zijn

Verenig mijn hart is: maak het onverdeeld. Ik richt mijn hart onverdeeld op dit ene, uw naam. Jeremia heeft het over één hart en één weg en hier staat: geheel Juda verheugde zich. Ze gingen een verbond aan dat ze Here, de God van hun vaders, zouden zoeken met hun hele hart en met hun hele ziel. Dus met de totale innerlijke mens. Dit proces is zo belangrijk in het leven van een christen. Want hoe meer je één bent in jezelf, hoe gemakkelijker je leven wordt. *Veel tijd en pijn en moeite komt voort uit het feit dat je het eigenlijk niet eens bent met jezelf.* Omdat je je iedere keer weer laat afleiden en weg laat halen van dat ene, waar je hart naar uit gaat, waar je voor gekozen hebt. Het gaat erom dat je met heel je wil God zoekt. *Dat je totale wil ingezet wordt om een mens te zijn, zoals God dat voor jou bedoeld heeft.* Dat je als het ware alles bij elkaar pakt en zegt: dat ene wil ik, daar richt ik mij op, die kant ga ik uit! Zoals Asa kans zag om dat hele volk mee te krijgen. Waarom kon hij dat? Omdat hij één was in zijn eigen hart.

Asa maakte zich los van allerlei gewoonten en goden

Dat had hem best veel gekost. Want hij moest zich losmaken van allerlei goden en gewoonten. De moeder van Asa had een

gruwelijk beeld van Asjera gemaakt, een beeld van de hemelkoningin. Daar heb je nou Asa, de koning die het koningschap van David wil voortzetten. Die daarin nog niet volmaakt is, maar *heel duidelijke keuzes* maakt en die een moeder naast zich heeft die de hemelkoningin aanbidt. *Een afgod, een Asjera.* Een gruwelijk beeld. Waarom zo gruwelijk? Omdat het lijnrecht in ging tegen het koningschap van God. En wat doet Asa? Hij gaat naar zijn moeder toe en zegt: je mag niet langer gebiedster zijn! Je mag niet langer achter de schermen je invloed gaan uitoefenen. Ik sta niet langer toe moeder, dat jij mee regeert.

Overheerst kunnen worden door principes van je ouders

Misschien moet je dat in je eigen leven soms ook zeggen van je moeder of je vader. Omdat ze je overheerst hebben. Ik weet waar ik over spreek. Ik heb zelf in mijn eigen leven die keuze gemaakt, omdat ik merkte hoe in de ontwikkeling van mijn geestelijke leven - ergens op de achtergrond - altijd weer er principes waren die mijn moeder opgelegd had. Ik heb groot respect voor haar, dat is niet aan de orde. Maar ik zag ook de zwakke kanten en ik heb me daarvan losgemaakt en dat betekende heel wat. Toen wij onze dochter niet naar haar vernoemden, weigerde ze om de naam van onze dochter te gebruiken. En toen we onze zoon niet naar mijn vader vernoemden, was ze boos, omdat ik het anders deed dan dat zij wilde. Ik moest me losmaken van die *gebiedster* op de achtergrond.

Niet mensen blijven volgen, maar alleen Jezus

Soms moet je je *losmaken van mensen* die als een gebieder ergens bij je leven staan en die je dwingen om bepaalde dingen te doen. Dat is nooit uit God. Ik heb het niet over het opvoedingsproces, ook al zal ook daar dwang geen goed resultaat hebben. Maar ik heb het over een geestelijke ontwikkeling, waarin je je moet losmaken van invloeden van mensen om zo alleen de weg van Jezus Christus te gaan.

Breken met oude invloeden

Asa deed dat. Dat was niet gering. Reken maar dat die moeder weerstand geboden heeft. Reken maar dat ze tekeergegaan is op het moment dat hij zijn dienaren het bevel gaf om dat afgodsbeeld om te houwen. Besef daarbij dat het afgodsbeeld veel geld gekost had en indrukwekkend was. Misschien was het een prachtige sculptuur. Misschien heel kundig uitgehouwen uit steen, of waar het ook van gemaakt was. Maar ondertussen in de ogen van Asa een gruwelijk monster, omdat het lijnrecht inging tegen wat de God van Israël wilde. En daar brak hij mee. Dan moet je wel weten wat je wilt. *(wordt vervolgd).*

Uitgetypt door Corrie Kuster en bewerkt door Ine Lijzenga.

DE BRIEF VAN PAULUS AAN DE KOLOSSENZEN (5)

Beknopte kanttekeningen

Door J.E. van den Brink

Kolossenzen 3:1-13

1 Indien gij dan met Christus opgewekt zijt, zoekt de dingen, die boven zijn, waar Christus is, gezeten aan de rechterhand Gods.

We zijn met Christus gestorven voor de wet (Gal. 2:19) en met hem opgestaan als rechtvaardigen door het geloof. We zijn met Hem begraven door de doop in de dood (Rom. 6:4) en samen met hem opgewekt door het geloof (Kol. 2:12). **'Onze wandel is in de hemelen'** (Fil. 3:20, St. vert.), of zoals de NBG het verwoordt: **'wij zijn burgers van een rijk in de hemelen'**. Dit betekent dat ons denken en redeneren voortkomt uit ons leven in de geestelijke wereld. Om Gods troon te beklimmen en over al Zijn werken te regeren, hebben we kennis nodig van de onzichtbare dingen. Daarom moeten we in de eerste plaats het (onzichtbare) Koninkrijk van God zoeken (Mat. 6:33). Het allerbelangrijkste dat we in de geestelijke wereld voor ogen houden is Jezus Christus. Zijn Koninkrijk is niet van deze wereld (Joh. 18:36). 'Boven' zit Christus als overwinnaar aan de rechterhand van God, wat betekent dat de Vader Hem alle macht in de zichtbare en onzichtbare wereld heeft gegeven (Vgl. Mat. 28:18). We zien Jezus, met eer en heerlijkheid gekroond (Hebr. 2:7). De rechterhand van God symboliseert de kracht van God of de heilige Geest, waarmee het hele plan van God tot stand komt. Het is de plek waar de mensenzoon heerschappij, eer en koninklijke macht heeft ontvangen (Dan. 7:14, Mat. 26:64). Daar zit hij totdat zijn vijanden zijn gemaakt tot een voetbank voor zijn voeten (Ps. 110:1, Hand. 2:35). Alle engelen, machten en krachten zijn daar aan Hem onderworpen (1 Petr. 3:22). Daarvandaan stort hij de heilige Geest uit (Hand. 2:33) en pleit hij voor ons (Rom. 8:34).

2 Bedenkt de dingen, die boven zijn, niet die op de aarde zijn.

We moeten onze aandacht en onze gedachten richten op de onzichtbare wereld, want het zichtbare is tijdelijk, maar het onzichtbare is eeuwig (2 Kor 4:18).

We moeten niet focussen op zichtbare, tijdelijke dingen zoals de wetten van Mozes, de tempeldienst, priesterschap, sabbatten, kleding en ceremonieën. We moeten ons richten op onzichtbare zaken uit de onzichtbare wereld. Hier wordt de tempel van God gebouwd in de Geest. Hier verrichten de priesters van het nieuwe verbond hun dienst in barmhartigheid en brengen ze hun offers. De ceremoniën en zichtbare tekenen van doop en avondmaal zijn slechts getuigenissen en herinneringen in de zichtbare wereld aan

wat er in de onzichtbare wereld gebeurt en in geloof wordt aanvaard.

3 Want gij zijt gestorven en uw leven is verborgen met Christus in God.

Paulus herinnert ons er nogmaals aan dat gelovigen met Christus zijn gestorven voor de wet (Gal 2:19). Ze zijn gestorven en daarom vrij van zonde (Rom. 6:7). Ze leven niet meer zelf, maar Christus leeft in hen (Gal. 2:20). Hun nieuwe leven is onderdeel geworden van het lichaam van Christus, dat is de gemeente. Hun gemeenschap met de Vader speelt zich af in het verborgene (Mat. 6:6,18). De Heer is hun schuilplaats, hun toevlucht en hun vesting (Ps. 91:1-2). Ze zijn zich ervan bewust dat ze leven, bewegen en bestaan in Hem (Hand. 17:28). Het woord 'verborgen' duidt altijd op de onzichtbare wereld. De gemeente behoort tot het Koninkrijk van God, dat bestaat uit gerechtigheid, vrede en blijdschap (Rom. 14:7).

4 Wanneer Christus verschijnt, die ons leven is, zult ook gij met Hem verschijnen in heerlijkheid.

Wanneer Jezus terugkeert, dan komt Hij met allen die bij Hem horen, want de gemeente is het lichaam van Christus. Hij geeft hen niet alleen leven, door hen uit de dood op te wekken, maar hij *is* hun leven (Joh. 11:25). De gelovigen leven net als Paulus in verbondenheid met Christus Jezus (1 Kor. 7:39). Ook de Kolossenzen, die al eeuwen geleden hun intrek bij de Heer hebben genomen, zullen dan met Hem in heerlijkheid worden gezien bij de eerste opstanding. Hij komt op die dag om verheerlijkt te worden *in* zijn heiligen (2 Tes. 1:10). Hij komt met de wolken - dat is een beeld van de gemeente (Mat. 26:64, Openb. 1:7). Dan zal elk oog hem zien (Openb. 1:7), elke knie zal zich buigen en elke tong zal belijden dat Jezus Christus Heer is (Fil. 2:10-11). De gelovigen delen in deze heerlijkheid. Ze zijn immers medeërfgenen van Christus en zij zullen delen in zijn verheerlijking (Rom. 8:17). Deze 'heiligen van de Allerhoogste' zullen het koningschap ontvangen en bezitten tot in eeuwigheid (Dan. 7:18). Ze zullen samen met Hem zitten op zijn troon (Openb. 3:21).

5,6 Doodt dan de leden, die op de aarde zijn: hoererij, onreinheid, hartstocht, boze begeerte en de hebzucht, die niet anders is dan afgoderij, om welke dingen de toorn Gods komt.

De 'leden die op de aarde zijn', vertegenwoordigen de natuurlijke mens, inclusief het verstand, gevoel, wil, fysieke activiteiten en lichamelijke functies. Door deze kenmerken is de mens in staat om te functioneren in de zichtbare wereld. Bij de oude mens waren deze leden verbonden met en beheerst door de machten der duisternis. Deze verbinding moet nu worden verbroken. Doden betekent in deze context het creëren van een scheiding. We moeten dus een volledige

scheiding maken tussen de boze geesten en onze leden. We moeten onszelf in dienst stellen van de gerechtigheid en beschikbaar zijn voor onze Heer om het leven van God te openbaren. **'Een ieder, die de naam des Heren noemt, breke met de ongerechtigheid'** (2 Tim. 2:19). Vanaf nu moeten we elke invloed van de duistere machten op onze geest, ziel en lichaam weerstaan. Het moet voor ons duidelijk zijn dat we dood zijn voor de zonde (Rom. 6:11). Contact met boze geesten heeft slechte daden tot gevolg. Hier worden er meerdere genoemd. Ten eerste hoererij of ontucht (In het Grieks *porneia*). God, die geest is, heeft altijd slechts één levenspartner gewild, namelijk de menselijke geest, die Hij 'begeert met jaloesheid' (Jak. 4:5). Hij wil ook dat de mens alleen voor Hém leeft. Het huwelijk tussen man en vrouw weerspiegelt deze relatie en moet daarom voldoen aan dit goddelijk principe. Iedere man die ook maar een beetje verstand heeft, zal geen overspel plegen (Mal. 2:15). Onreinheid of immoreel gedrag betekent dat onze leden buiten de wetten en intenties van God vallen, of dat nu in gedachten, woorden of daden is. Hartstocht is de onbeheerste en ongetemde drift van de zintuigen. Het is de opgejaagde begeerte. Het Griekse woord hiervoor is *'pathos'*. Dit wordt ook gebruikt in Romeinen 1:26 en 1 Thessalonicenzen 4:5. Boze begeerte is het streven om iets te doen of te krijgen dat tegen Gods wet ingaat. Hebzucht is de begeerte om je bezittingen te vergroten. Bezittingen worden dan een levensdoel en daarmee een afgod. Men dient de 'Mammon', en kan God daarom niet dienen (Mat. 6:24). Wanneer men op deze wijze contact heeft met de boze en vrucht voor hem draagt, geeft God mensen over aan de boze machten en komen ze steeds meer onder hun invloed. Dat is de toorn van God, die zich openbaart over alle goddeloosheid en ongerechtigheid van mensen (Rom. 1:18). Door hun ongehoorzaamheid raken mensen van God verwijderd en levert God hen over aan allerlei vormen van kwaad (Rom. 1:24-32). In verschillende vertalingen (zoals de Statenvertaling en NBV) eindigt vers 6 van het huidige hoofdstuk met de woorden: **'...de toorn van God komt over de kinderen der ongehoorzaamheid',** of **'over de ongehoorzamen'**. Ook in Efeziërs 5:6 waarschuwt de apostel: **"Laat niemand u misleiden met drogredenen, want door zulke dingen komt de toorn van God over de kinderen der ongehoorzaamheid."**

7,8 Daarin hebt ook gij eertijds gewandeld, toen gij erin leefdet. Maar thans moet ook gij dit alles wegdoen: toorn, heftigheid, kwaadaardigheid, laster en vuile taal uit uw mond.

In Efeziërs 4:17 wordt de vroegere leefwijze van de heidenen duidelijk beschreven: hun verstand was verduisterd; ze waren vervreemd van het leven met God, door hun onwetendheid en de verharding van hun hart. Ook de Kolossenzen hadden op deze manier geleefd, wat betekent dat zij geen andere

levensstijl kenden. Het was duidelijk voor de Kolossenzen dat zij de zonden die in vers 5 worden genoemd, moesten opgeven. Maar Paulus somt nu verschillende zonden op, die minder opvallend en strafbaar zijn in de natuurlijke wereld en die meer betrekking hebben op de innerlijke mens en leiden tot verkeerd gedrag. Bij toorn verheft de menselijke geest zich, vaak geïnspireerd door boze geesten. Daarom zegt Jezus dat boosheid net zo erg kan zijn als moord (Mat. 5:21-22). Boosheid op zich is geen zonde, maar duistere machten kunnen mee gaan spelen en leiden tot zondige daden. We moeten daarom zorgen dat de boosheid van korte duur is en de duivel geen voet geven (Ef. 4:26-27). Bij heftigheid komt de woede naar buiten en richt zich op de medemens. Men is redeloos, en vergeldt kwaad met kwaad. Kwaadaardigheid is het koesteren van boze gedachten en plannen. Laster en grof taalgebruik zijn zonden van de tong, die leugens en onreinheid verspreiden.

9 Liegt niet meer tegen elkander, daar gij de oude mens met zijn praktijken afgelegd,

We kunnen boze geesten onderscheiden op basis van hun invloed op lichaam, ziel en geest. Ziektemachten vallen het lichaam aan en ontregelen dit op de een of andere manier. Zondemachten richten zich op de ziel en maken deze ziek. Leugenmachten richten zich op de geest van de mens en wanneer ze worden geloofd, vergiftigen zij de innerlijke mens. Paulus eindigt met: 'lieg niet tegen elkaar'. Verspreid geen onwaarheden - op welk gebied dan ook. Als de heilige Geest in ons woont, is dit immers de Geest van de waarheid, die ons naar de volle waarheid leidt (Joh. 16:13). Al deze machten hebben ons vroegere leven gedomineerd en hebben ons tot praktijken geleid die het licht niet konden verdragen. Door te breken met deze machten, wordt de oude mens afgelegd en mogen de werken van de duisternis niet meer in ons leven verschijnen. Het afleggen van de oude mens bestaat hierin, dat de christen ieder verkeerde opwelling door de kracht van de Geest van God weet te weerstaan. We hebben een nieuwe connectie gemaakt: als rechtvaardigen, gereinigd door het bloed van Christus, zijn we kinderen van God geworden en mogen we het heilige binnentreden zonder besef van kwaad (Hebr. 10:19-22).

10. en de nieuwe aangedaan hebt, die vernieuwd wordt tot volle kennis naar het beeld van zijn Schepper,

Door Christus is ons leven gereinigd en vernieuwd. Deze vernieuwing gaat dag voor dag verder (zie 2 Kor. 4:16). Dit proces van vernieuwing begint in onze gedachten. We laten ons niet langer inspireren door de machten der duisternis, maar door het Woord en de Geest van God. Die geven ons de kennis die we nodig hebben om te groeien naar de volwassenheid (Ef. 4:13) of om het evenbeeld te worden van de Zoon (Rom. 8:29). Die is op Zijn beurt weer een afdruk van het wezen van de Schepper (Hebr. 1:3). Uit dit alles blijkt dat

vernieuwing niet in één keer plaatsvindt. Het is alsof we een oud kledingstuk uittrekken (de oude mens) en een nieuw kledingstuk aantrekken (de herboren mens). Zowel het verbreken van alle banden met het kwaad als de volledige ontwikkeling van een nieuw leven, vergen tijd en oefening.

11 *waarbij geen onderscheid is tussen Griek en Jood, besneden of onbesneden, barbaar en Skyth, slaaf en vrije, maar alles en in allen is Christus.*

Bij dit proces van vernieuwing wordt geen onderscheid gemaakt op basis van natuurlijke verschillen tussen mensen. In de geestelijke wereld worden Grieken en Joden, besneden en onbesneden mensen, op dezelfde manier vernieuwd. Een 'barbaar' was voor de beschaafde Grieken iemand die geen deel uitmaakte van de typische Griek-Romeinse cultuur en geen Grieks sprak. De Skythen waren stammen van paardrijdende herders, die in de buurt van de Zwarte Zee en tot in Siberië leefden, dus buiten het Romeinse rijk. De Skyth werd als volledig onbeschaafd gezien. Naast de nationale, religieuze en culturele tegenstellingen was er ook nog het sociale onderscheid tussen slaaf en vrije. Wij zouden er nog aan toe kunnen voegen: tussen man en vrouw (vgl. Gal 3:28). Alle mensen moeten hetzelfde proces doorlopen. Iedereen moet worden gered, gereinigd, bevrijd, genezen en gedoopt met de Geest van God, om vervolgens te groeien naar het beeld van God.

12 *Doet dan aan, als door God uitverkoren heiligen en geliefden, innerlijke ontferming, goedheid, nederigheid, zachtmoedigheid en geduld.*

Paulus gaat verder in op het proces van vernieuwing van het leven. Hij heeft eerst uitgebreid besproken wat de Kolossenzen moesten laten. Vervolgens bespreekt hij het doel van de nieuwe schepping: de *'volle kennis naar het beeld van de Schepper'* (vers 10). Nu schrijft hij over wat de gemeenteleden moeten doen. Net als in het voorgaande vers gebruikt hij het beeld van het aantrekken van een nieuw kledingstuk. In vers 12 tot en met 17 laat hij zien hoe ze zich *innerlijk* moeten opstellen, als vernieuwde mensen in deze wereld. Vanaf vers 18 tot vers 6 van hoofdstuk 4 gaat het verder over hoe christenen zich *uiterlijk* in de zichtbare wereld moeten gedragen. De apostel noemt deze wedergeboren mensen *'door God uitverkoren'*, want ze zijn opgenomen in het lichaam van Christus, die de Uitverkorene is. Ze zijn heilig, omdat ze hebben gebroken met het kwaad. Ze zijn bevrijd en genezen. Als ze nog niet 'heilig' zijn, is het Gods bedoeling om ze zo ver te krijgen, zoals er staat: *'De God des vredes heilige u geheel en al...'* en *'Die u roept is getrouw; Hij zal het ook doen!'* (1 Thess. 5:23-24).

De Kolossenzen zijn ook geliefd, niet vanwege hun voorouders (Rom. 11:28), maar omdat ze behoren tot de Geliefde, Jezus Christus. Hij heeft ons immers met zijn genade begenadigd in de Geliefde (Ef. 1:6) Ze zijn ook geliefd bij

Paulus en zijn metgezellen, hoewel de apostel hen nooit persoonlijk heeft ontmoet. Hij vraagt hen om innerlijk medeleven te tonen. Ontferming (medeleven) is een goddelijke eigenschap die verbonden is met de liefde die in onze harten is uitgestort door de heilige Geest (Rom. 5:5). Deze liefde heeft medelijden met de minder bedeeden en de beschadigden. Zo had Christus medelijden met de menigte, omdat ze voortgejaagd en afgemat waren, als schapen zonder herder (Matt. 9:36). Goedheid is ook een goddelijke eigenschap, want 'God is goed!' (Marc. 10:18) en al het goede komt van Hem (Jac. 1:17). Hij wil dat ook de mens goed is, dat wil zeggen dat hij voldoet aan de bedoelingen van de Schepper en functioneert volgens zijn wetten. Nederigheid betekent dat men zich niet verheft boven God of zijn naaste. Daarbij is het niet zo dat we onze plaats ten opzichte van de machten der duisternis niet zouden kennen. Over de Heer staat geschreven dat Hij nederig van hart was (Mat. 11:29), dus gehoorzaam aan Zijn Vader en bereid om zijn medemensen te dienen (Mat. 20:28). Iemand is zachtmoedig of meegaand, wanneer hij zich gemakkelijk laat leiden. Het tegenovergestelde daarvan is halsstarrig of koppig. Jezus zei: *"Leert van Mij dat ik zachtmoedig ben"* (Matt. 11:29), wat betekent dat Hij zich liet leiden door de heilige Geest. Hij deed niets wat Hij de Vader niet had zien doen (Joh. 5:19).

Wanneer we geduld hebben, wachten we met volharding op wat is beloofd. Een beproeving wordt zwaarder naarmate de uitkomst langer op zich laat wachten. Door geduld kan de lengte van de beproeving worden gecompenseerd. Door te volharden krijgen we uiteindelijk wat is beloofd. *'Door geloof en geduld'* beërven we de beloften (Hebr. 6:12). Uit al deze eigenschappen die een gelovige zich moet aanmeten, blijkt dat dit ook eigenschappen waren van Jezus Christus. Door deze eigenschappen te ontwikkelen, door ze te omarmen, worden we gelijk aan het beeld van de Zoon (Rom. 8:29) en daardoor krijgen we deel aan de goddelijke natuur (2 Petr. 1:4).

13 *Verdraagt elkander en vergeeft elkander, indien de een tegen de ander een grief heeft; gelijk ook de Here u vergeven heeft, doet ook gij evenzo.*

'Elkaar verdragen' betekent dat we altijd een positieve houding moeten hebben ten opzichte van de broeders en zusters. We houden rekening met hun zwakheden en ontwikkeling en leren vooral de mens van de boze macht te onderscheiden. We vergeven de ander, als het kwaad dat hij ons heeft aangedaan, niet meer toegerekend wordt en we er ook niet meer aan denken. Ook de Heer was vergevingsgezind tegenover Zijn vijanden en Hij bad: 'Vader, vergeef het hun...' (Luk. 23:34). Hij leerde ook zijn volgelingen vergevingsgezind te zijn (Lees bijvoorbeeld Matteüs 18:21,22 en Lucas 17:3-4). Ook in deze dingen wordt verwacht dat we volgelingen zijn van Christus en dezelfde instelling hebben (*wordt vervolgd*).